

SİRKÜLER
Sayı: 2012/126

İstanbul, 06.06.2012
Ref: 4/126

Konu:

01 TEMMUZ 2012 TARİHİNDEN İTİBAREN GEÇERLİ OLACAK GELİR VERGİSİNDEN İSTİSNA KIDEM TAZMİNATI TAVANI VE ÇOCUK YARDIMI TUTARLARI

01.06.2012 tarih ve 28310 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanmış olan 29.05.2012 tarih ve 2012/1 sayılı Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Kararı ile devlet memurlarının aylıklarının hesaplanmasında esas olan aylık katsayı ve taban aylığı katsayısı 01.07.2012 – 31.12.2012 dönemi için aşağıdaki şekilde tespit ve ilan edilmiştir:

01.07.2012– 31.12.2012

Aylık katsayı	0,071589
Taban aylığı katsayısı	0,9579

Buna göre 01.07.2012 – 31.12.2012 tarihleri arasında uygulanacak gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı ile çocuk yardımı tutarları aşağıdaki gibidir.

- **Gelir vergisinden istisna kıdem tazminatı tavanı**

01.07.2012– 31.12.2012

Kıdem tazminatı tavanı	3.033,98 TL
------------------------	-------------

- **Gelir vergisinden istisna çocuk yardımı tutarı**

01.07.2012–31.12.2012

7 yaşından büyük her çocuk için (aylık)	17,90 TL
---	----------

0-6 yaş arası her çocuk için (aylık)	35,79 TL
--------------------------------------	----------

Saygılarımızla,

**DENGE DENETİM YEMİNLİ
MALİ MÜŞAVİRLİK A.Ş.**

EK:

29.05.2012 tarih ve 2012/1 sayılı Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Kararı

(*) Sirkülerlerimizde yer verilen açıklamalar sadece bilgilendirme amaçlıdır. Tereddüt edilen hususlarda kesin işlem tesis etmeden önce konusunda uzman bir danışmandan görüş ve destek alınması tavsiyemiz olup; sadece sirkülerlerimizdeki açıklamalar dayanak gösterilerek yapılacak işlemler sonucunda doğacak zararlardan müşavirliğimiz sorumlu olmayacaktır.

(**) Sirkülerlerimiz hakkında görüş, eleştiri ve sorularınız için aşağıda bilgileri yer alan uzmanlarımıza yazabilirsiniz.

Erkan YETKİNER

YMM

Mazars/Denge Vergi Departmanı, Ortak

eyetkiner@mazarsdenge.com.tr

Güray ÖĞREDİK

SMMM

Mazars/Denge Vergi Departmanı, Kıdemli Müdür

gogredik@mazarsdenge.com.tr

KURUL KARARI

Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Başkanlığından:

KAMU GÖREVLİLERİ HAKEM KURULU KARARI

KARAR TARİHİ : 29/5/2012

KARAR NO : 2012/1

UYUŞMAZLIK KONUSU:

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu hükümleri uyarınca 2012 ve 2013 yılları için kamu görevlilerinin geneline ve hizmet kollarına yönelik mali ve sosyal hakları belirlemek üzere 30/4/2012-21/5/2012 tarihleri arasında gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde Yerel Yönetimler Hizmet Kolu dışında kalan hizmet kollarına ve kamu görevlilerinin geneline yönelik mali ve sosyal haklar üzerinde taraflar arasında toplu sözleşme imzalanamaması üzerine tarafların Kamu Görevlileri Hakem Kuruluna intikal ettirdikleri başvurularında yer alan konulardır.

BAŞVURUDA BULUNAN TARAFLAR:

- Kamu görevlilerinin geneline yönelik mali ve sosyal haklarla ilgili olarak Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı (MEMUR-SEN Genel Başkanı),

- Hizmet kollarına yönelik mali ve sosyal haklarla ilgili olarak;

- Büro, bankacılık ve sigortacılık hizmet kolunda TÜRK BÜRO-SEN temsilcisi,
- Eğitim, öğretim ve bilim hizmet kolunda EĞİTİM BİR-SEN temsilcisi,
- Sağlık ve sosyal hizmet kolunda SAĞLIK-SEN temsilcisi,
- Basın, yayın ve iletişim hizmet kolunda TÜRK HABER-SEN temsilcisi,
- Kültür ve sanat hizmet kolunda KÜLTÜR SANAT-SEN temsilcisi,
- Bayındırlık, inşaat ve köy hizmet kolunda BAYINDIR MEMUR-SEN temsilcisi,
- Ulaştırma hizmet kolunda TÜRK ULAŞIM-SEN temsilcisi,
- Tarım ve ormancılık hizmet kolunda TOÇ BİR-SEN temsilcisi,
- Enerji, sanayi ve madencilik hizmet kolunda ENERJİ BİR-SEN temsilcisi,
- Diyanet ve vakıf hizmet kolunda DİYANET-SEN temsilcisi,

tarafından 24/5/2012 tarihinde Kurulumuza başvuruda bulunulmuştur.

TOPLANTI TUTANAKLARI VE TARAFLARIN BAŞVURULARININ İNCELENMESİ:

Toplu Sözleşme Görüşmelerinin Yapılma Usul ve Esasları ile Kamu Görevlileri Hakem Kurulu, Kamu Personeli Danışma Kurulu ve Kurum İdari Kurullarının Teşkili, Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 11 inci maddesi hükmü uyarınca son başvuru tarihini takip eden 25/5/2012 Cuma günü Kamu Görevlileri Hakem Kurulu, Başkan ve üyelerinin tamamının katılımıyla toplanmış ve çalışmalar 25/5/2012-29/5/2012 tarihleri arasında sürdürülmüştür.

Yapılan çalışmalarda üzerinde uzlaşılan ve uzlaşılamayan konuları ihtiva eden 21/5/2012 tarihli toplantı tutanakları ile ilgili taraflarca Kurulumuza intikal ettirilen başvurular incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Ayrıca Kamu İşveren Heyeti Başkanı Temsilcisi, Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı ile Heyete dahil konfederasyon ve sendikaların temsilcileri, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı ve Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığının uzmanları dinlenmiştir.

Kamu görevlilerinin geneline ve hizmet kollarına yönelik mali ve sosyal haklarla ilgili toplantı tutanaklarında, tarafların üzerinde uzlaştığı konuların Kurul Kararında da kamu görevlilerinin geneline ve hizmet kollarını ilgilendirir şekilde tasnif edilerek yer almasının uygun olacağı kararlaştırılmıştır.

Hizmet kollarına ilişkin toplantı tutanaklarının incelenmesi sonucu, Kamu İşveren Heyeti ile ilgili sendika temsilcileri arasında uzlaşma sağlanan konulardan bazılarının birden çok hizmet kolunu ilgilendirmesi sebebiyle söz konusu konuların kamu görevlilerinin genelini ilgilendiren mali ve sosyal haklar kapsamında yer alması gerektiğine karar verilmiştir.

Kurulumuz bu çerçevede aşağıda yer alan Kararı almıştır.

KAMU GÖREVLİLERİ HAKEM KURULU KARARI

BİRİNCİ KISIM Genel Hükümler

Kapsam

Madde 1- (1) Bu Kararın; kamu görevlilerinin geneline ilişkin mali ve sosyal haklarla ilgili bölümü 4688 sayılı Kamu Görevlileri ve Toplu Sözleşme Kanunu kapsamına giren kamu kurum ve kuruluşlarının, her bir hizmet kolu kapsamına giren mali ve sosyal haklarla ilgili bölümü ise ilgili hizmet kolu kapsamına giren kamu kurum ve kuruluşlarının kadro ve pozisyonlarında istihdam edilen kamu görevlileri hakkında uygulanır.

(2) Bu Kararda düzenlenmeyen mali ve sosyal haklar hakkında ilgili mevzuat hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

Dayanak

Madde 2- (1) Bu Kararın dayanağı, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanununun 33 ve 34 üncü maddeleridir.

Yürürlük süresi ve tereddütlerin giderilmesi

Madde 3- (1) Bu Karar, ilgili maddesinde yürürlüğü için farklı bir tarihin öngörüldüğü hükümler saklı kalmak üzere 1/1/2012-31/12/2013 tarihleri arasında uygulanır.

(2) Bu Kararın uygulamasına ilişkin olarak ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye ve uygulamayı yönlendirmeye, ilgisine göre Maliye Bakanlığı ile Devlet Personel Başkanlığı görevli ve yetkilidir.

İKİNCİ KISIM

Mali ve Sosyal Haklara İlişkin Hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM

Kamu Görevlilerinin Geneline Yönelik Mali ve Sosyal Haklar

Katsayıların belirlenmesi ve ücretlerin artırılması

Madde 4- (1) 1/1/2012-30/6/2012 döneminde geçerli olmak üzere;

a) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca aylık gösterge tablosunda yer alan rakamlar ile ek gösterge rakamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak aylık katsayısı (0,068835), memuriyet taban aylığı göstergesine uygulanacak taban aylık katsayısı (0,92105), iş güclüğü, iş riski, temininde günlük ve mali sorumluluk zamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak yan ödeme katsayısı ise (0,021827) olarak uygulanır.

b) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin (c) bendi uyarınca sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin ücret tavanı 3.611,50 TL'ye yükseltilmiştir.

c) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ücret tavanı 3.202,58 TL'ye yükseltilmiştir.

ç) 30/11/1984 tarihli ve 84/8813 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Başbakanlıkta Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Esaslarının 8 inci maddesinde yer alan Başbakanlık Müsteşarının aylık sözleşme ücret tutarı 3.725,80 TL'ye yükseltilmiştir.

d) Mevzuatı uyarınca istihdam edilen sözleşmeli personelin hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve 3/1/2012 tarihli ve 2012/2663 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %4 oranında artırılmıştır.

e) Mevzuatı uyarınca vize edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarının, 2012/2663 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %4 oranında artırılmıştır.

f) Çeşitli statülerde sözleşmeli olarak çalıştırılanların, 2012/2663 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla artırılmış olan mevcut brüt sözleşme ücretleri %4 oranında artırılmıştır.

(2) 1/7/2012-31/12/2012 döneminde geçerli olmak üzere;

a) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca aylık gösterge tablosunda yer alan rakamlar ile ek gösterge rakamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak aylık katsayısı (0,071589), memuriyet taban aylığı göstergesine uygulanacak taban aylık katsayısı (0,9579), iş güclüğü, iş riski, temininde güçlük ve mali sorumluluk zamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak yan ödeme katsayısı ise (0,0227) olarak uygulanır.

b) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin (c) bendi uyarınca sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin ücret tavanı 3.755,96 TL'ye yükseltilmiştir.

c) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ücret tavanı 3.330,68 TL'ye yükseltilmiştir.

ç) 30/11/1984 tarihli ve 84/8813 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Başbakanlıkta Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Esaslarının 8 inci maddesinde yer alan Başbakanlık Müsteşarının aylık sözleşme ücret tutarı 3.874,83 TL'ye yükseltilmiştir.

d) Mevzuatı uyarınca istihdam edilen sözleşmeli personelin hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve birinci fıkranın (d) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %4 oranında artırılmıştır.

e) Mevzuatı uyarınca vize edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarının, birinci fıkranın (e) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %4 oranında artırılmıştır.

f) Çeşitli statülerde sözleşmeli olarak çalıştırılanların, birinci fıkranın (f) bendi uyarınca artırılmış olan mevcut brüt sözleşme ücretleri %4 oranında artırılmıştır.

(3) 1/1/2013-30/6/2013 döneminde geçerli olmak üzere;

a) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca aylık gösterge tablosunda yer alan rakamlar ile ek gösterge rakamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak aylık katsayısı (0,073737), memuriyet taban aylığı göstergesine uygulanacak taban aylık katsayısı (0,98664), iş güclüğü, iş riski, temininde güçlük ve mali sorumluluk zamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak yan ödeme katsayısı ise (0,023381) olarak uygulanır.

b) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin (c) bendi uyarınca sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin ücret tavanı 3.868,64 TL'ye yükseltilmiştir.

c) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ücret tavanı 3.430,60 TL'ye yükseltilmiştir.

ç) 30/11/1984 tarihli ve 84/8813 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Başbakanlıkta Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Esaslarının 8 inci maddesinde yer alan Başbakanlık Müsteşarının aylık sözleşme ücret tutarı 3.991,08 TL'ye yükseltilmiştir.

d) Mevzuatı uyarınca istihdam edilen sözleşmeli personelin hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve ikinci fıkranın (d) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %3 oranında artırılmıştır.

e) Mevzuatı uyarınca vize edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarının, ikinci fıkranın (e) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %3 oranında artırılmıştır.

f) Çeşitli statülerde sözleşmeli olarak çalıştırılanların, ikinci fıkranın (f) bendi uyarınca artırılmış olan mevcut brüt sözleşme ücretleri %3 oranında artırılmıştır.

(4) 1/7/2013-31/12/2013 döneminde geçerli olmak üzere;

a) 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 154 üncü maddesi uyarınca aylık gösterge tablosunda yer alan rakamlar ile ek gösterge rakamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak aylık katsayısı (0,075949), memuriyet taban aylığı göstergesine uygulanacak taban aylık katsayısı (1,01624), iş güclüğü, iş riski, temininde günlük ve mali sorumluluk zamlarının aylık tutarlara çevrilmesinde uygulanacak yan ödeme katsayısı ise (0,024083) olarak uygulanır.

b) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin (c) bendi uyarınca sözleşmeli olarak çalıştırılan personelin ücret tavanı 3.984,70 TL'ye yükseltilmiştir.

c) 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esasların 3 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ücret tavanı 3.533,52 TL'ye yükseltilmiştir.

ç) 30/11/1984 tarihli ve 84/8813 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan Başbakanlıkta Çalıştırılacak Sözleşmeli Personel Hakkında Hizmet Sözleşmesi Esaslarının 8 inci maddesinde yer alan Başbakanlık Müsteşarının aylık sözleşme ücret tutarı 4.110,81 TL'ye yükseltilmiştir.

d) Mevzuatı uyarınca istihdam edilen sözleşmeli personelin hizmet sözleşmesi esaslarında yer alan ve üçüncü fıkranın (d) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %3 oranında artırılmıştır.

e) Mevzuatı uyarınca vize edilmiş sözleşmeli personel pozisyonlarının, üçüncü fıkranın (e) bendi uyarınca yükseltilmiş bulunan taban ve tavan ücretleri %3 oranında artırılmıştır.

f) Çeşitli statülerde sözleşmeli olarak çalıştırılanların, üçüncü fıkranın (f) bendi uyarınca artırılmış olan mevcut brüt sözleşme ücretleri %3 oranında artırılmıştır.

(5) Maliye Bakanlığı, 6 ncı maddede öngörülen hallerin gerçekleşmesi durumunda ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarda belirlenmiş olan katsayıları, sözleşme ücreti artış oranlarını ve ücret tavanlarını, anılan fıkralarda belirlenmiş olan artış oranı ile 6 ncı madde uyarınca verilecek enflasyon farkını yansıtabak şekilde yeniden belirler ve duyurur.

Ücretleri Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla belirlenmiş olan personel

Madde 5- (1) 21/10/2011 tarihli ve 2011/T-20 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararı; 1, 2, 3, 4, 6 ve 8 inci maddelerinin kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (II) sayılı cetvele dahil pozisyonlarda çalışan sözleşmeli personel ile 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin kapsamı dışında kalan kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında (haklarında özelleştirme kararı alınanlar dahil) çalışan sözleşmeli personele ilişkin hükümleri ile sınırlı olmak ve yukarıda sayılan maddelerin farklı olarak uygulanmasına ilişkin aşağıda belirtilen hükümler saklı kalmak kaydıyla, 2012 ve 2013 yıllarında aynı şekilde uygulanmaya devam olunur.

(2) Birinci fıkraya kapsamına girenlerin 31/12/2011 tarihi itibarıyla geçerli olan temel ücret tutarları veya sözleşme ücreti tutarları, 1/1/2012 tarihinden geçerli olmak üzere %6.79 (2011 Yılı'nın ikinci altı aylık dönemine ilişkin % 2.68 enflasyon farkı dahil) oranında artırılabak suretiyle uygulanır. Bu ücretler, 2012 yılının ikinci altı ayı ile 2013 yılının birinci ve ikinci altı aylık dönemleri için 4 üncü maddenin beşinci fıkrası uyarınca aynı dönemler için kamu görevlilerinin mali haklarında yapılacak artış oranında artırılır.

(3) 2011/T-20 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararının; 4 üncü maddesinin birinci fıkrası, “Kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında (özelleştirme kapsam ve programında olanlar dahil) çalışan memurlardan 15/1/2012 tarihi itibarıyla 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesine göre ek ödeme yapılanlara, bir defaya mahsus olmak üzere 13 Ocak 2012 tarihinde birer maaş tutarında ikramiye ödenir.” şeklinde uygulanır.

Enflasyon farkı ödemesi

Madde 6- (1) Türkiye İstatistik Kurumu tarafından açıklanan 2003=100 Temel Yıllık Tüketici Fiyatları Endeksinin;

a) 2012 yılı Haziran ayı endeksinin 2011 yılı Aralık ayı endeksine göre altı aylık değişim oranının 4 üncü maddenin birinci fıkrasında 2012 yılının birinci altı aylık dönemi için öngörülen artış oranını,

b) 2012 yılı Aralık ayı endeksinin 2012 yılı Haziran ayı endeksine göre altı aylık değişim oranının 4 üncü maddenin ikinci fıkrasında 2012 yılının ikinci altı aylık dönemi için öngörülen artış oranını,

c) 2013 yılı Haziran ayı endeksinin 2012 yılı Aralık ayı endeksine göre altı aylık değişim oranının 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasında 2013 yılının birinci altı aylık dönemi için öngörülen artış oranını,

ç) 2013 yılı Aralık ayı endeksinin 2013 yılı Haziran ayı endeksine göre altı aylık değişim oranının 4 üncü maddenin dördüncü fıkrasında 2013 yılının ikinci altı aylık dönemi için öngörülen artış oranını,

aşması halinde, 4 üncü maddenin ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkralarında yer alan katsayılar, sözleşme ücreti artış oranları ile ücret tavanları, söz konusu altı aylık dönemlere ilişkin enflasyon rakamının ilan edildiği ayın 1'inden geçerli olmak üzere aşan kısım kadar artırılır.

Geç ödeme farkı

Madde 7- (1) 4 üncü maddenin birinci fıkrasında belirlenen katsayı, artış oranı ve ücret tavanları uyarınca kamu görevlileri ve emeklilerine 1/1/2012-14/6/2012 dönemi için yapılması gereken fark ödemeleri, hesaplanmalarını müteakiben ödenir. Söz konusu artışların geç ödenmiş olması nedeniyle fark ödemesi yapılacak kamu görevlileri ve emeklilerine, söz konusu döneme ilişkin toplam fark ödemesinin %2,25'i oranında geç ödeme farkı ayrıca ödenir.

Sözleşmeli personele yiyecek yardımı

Madde 8- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 19/11/1986 tarihli ve 86/11220 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği hükümlerinden aynı usul ve esaslar çerçevesinde sözleşmeli personel pozisyonlarında istihdam edilen personel de yararlanır.

Emekli olanlara ödenen tazminat

Madde 9- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 inci maddesinin (D) fıkrasında yer alan (12.105) gösterge rakamı (13.558) olarak uygulanır.

Geçici personelin çalışma süreleri

Madde 10- (1) 657 sayılı Kanunun 4/C maddesi kapsamında çalışan geçici personelin çalışma sürelerinin 11 ay 28 gün olacak şekilde, ilgili Bakanlar Kurulu kararlarında 30/11/2012 tarihine kadar gerekli değişiklik yapılır.

Burs alan veya Devletçe okutulan çocuklar için aile yardımı ödeneği verilmesi

Madde 11- (1) 15/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 202 nci maddesi ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun 153 üncü

maddesi uyarınca çocuk için verilmekte olan aile yardımı ödeneği, burs alan veya Devletçe okutulan çocuklardan anılan Kanunlarda bu ödeneğin verilmesine ilişkin diğer şartları taşıyanlar için de aynı usul ve esaslar dahilinde ödenir.

Mali sorumluluk zammı

Madde 12- (1) 17/4/2006 tarihli ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin Karara ekli (I) sayılı İş Güçlüğü, İş Riski, Temininde Güçlük ve Mali Sorumluluk Zammı Cetvelinin “(A) Genel İdare Hizmetleri Bölümü”nün 37 nci sırasında öngörülen mali sorumluluk zammı puanı, kadro veya görevleri itibarıyla mali sorumluluk zammından yararlanamayan veya daha düşük puan üzerinden söz konusu zamdan yararlananlardan taşınır kayıt kontrol yetkilisi olarak görevlendirilenler için de uygulanır. Anılan sırada yer alan puandan daha düşük mali sorumluluk zammı öngörülen kadro ve görevlerde bulunup, aynı zamanda taşınır kayıt kontrol yetkilisi olarak görevlendirilenlere kadro veya görevleri itibarıyla öngörülen mali sorumluluk zammı ayrıca ödenmez.

Zam ve tazminatlar

Madde 13- (1) 17/4/2006 tarihli ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin Karara ekli (I) sayılı İş Güçlüğü, İş Riski, Temininde Güçlük ve Mali Sorumluluk Zammı Cetvelinin “(B) Teknik Hizmetler Bölümü”nün 4 üncü sırasında hizmet yılları dikkate alınarak öngörülen iş güçlüğü ve temininde güçlük zammı puanları ile (II) sayılı Özel Hizmet Tazminatı Cetvelinin “(E) Teknik Hizmetler” bölümünün 1 inci sırasının (d) bendinde dereceler itibarıyla öngörülen tazminat ve ek tazminat oranları, kadroları teknik hizmetler sınıfına dahil müze araştırmacısı, arşivci, folklor araştırmacısı, kütüphaneci, kitap patoloğu ve sosyolog unvanlı kadrolarda bulunan personel için de uygulanır. Söz konusu kadrolarda bulunan personele anılan Bakanlar Kurulu Kararının diğer bölümlerinde belirlenmiş olan zam ve tazminatlar ödenmez.

Seyyar görev tazminatı

Madde 14- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 49 uncu maddesi hükümlerine göre bölge sınırı esas alınarak yapılan seyyar görev tazminatı ödemelerinde de il sınırı esas alınır.

Hizmet tahsisli kamu konutlarının kapsamının genişletilmesi

Madde 15- (1) Kurum ve kuruluşların belediye ve mücavir alan sınırları dışında olan baraj, termik santral, maden sahası ve ocakları, fabrika, işletme, şantiye, trafo, enerji dağıtım ve iletim merkezleri, gar ve istasyonlar gibi yerlerde bulunan kamu konutları, 2946 sayılı Kamu Konutları Kanununun 3 üncü maddesinin (d) bendi gereğince hizmet tahsisli konut kapsamında sayılır ve anılan Kanunun 5 inci maddesine göre bu konutlardan kira bedeli alınmaz.

KİT’lerde konut kira bedeli

Madde 16 - (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, kamu iktisadi teşebbüslerince bedeli karşılığı kamu konutu tahsis edilen personelden, her yıl Milli Emlak Genel Tebliğiyle belirlenen kira birim bedellerinin %85’i tahsil edilir.

Fazla çalışma ücreti

Madde 17- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4/C maddesi ve bu maddeye göre yürürlüğe konulan 8/12/2011 tarihli ve 2011/2543 sayılı, 28/12/2011 tarihli ve 2011/2634 sayılı ve 10/1/2012 tarihli ve 2012/2699 sayılı Bakanlar Kurulu kararları uyarınca kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan geçici personelden normal çalışma saatleri dışında fiilen çalışanlara, bu çalışmalarını karşılığında ayda 50 saati geçmemek

üzere yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat ücreti tutarında fazla çalışma ücreti ödenir.

KİT'lerde kıdem ücreti

Madde 18- (1) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin kıdem ücretini düzenleyen 28 inci maddesinde yer alan "6" ibaresi "60 ayı tamamlama", "11" ibaresi "120 ayı tamamlama", "16" ibaresi "180 ayı tamamlama", "21" ibaresi "240 ayı tamamlama" şeklinde uygulanır.

İtfaiyeci kadrosunun hizmet sınıfı

Madde 19- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararname eki Cetvellerde yer alan yardımcı hizmetler (YH) sınıfında yer alan "İtfaiyeci" kadrosunun hizmet sınıfı "GİH" olarak uygulanır.

(2) Kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıklarında itfaiyeci ve ARFF memuru unvanlı personelin sosyal güvenlik işlemleri yukarıdaki fıkra hükümlerine göre yürütülür.

Yükseköğretim kurumları disiplin kurullarında sendika temsilcisinin bulunması

Madde 20- (1) Hakkında disiplin soruşturması yürütülen kamu görevlisinin üyesi olduğu sendikanın temsilcisi, yükseköğretim kurumları disiplin ve yüksek disiplin kurullarında yer alır.

İKİNCİ BÖLÜM

Hizmet Kollarına Yönelik Mali ve Sosyal Haklar

I. BÜRO, BANKACILIK VE SİGORTACILIK HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Seyahat kartı

Madde 21- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, Gelir İdaresi Başkanlığı ile Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığında görev yapan personelden kadro unvanları 6245 sayılı Harcırah Kanununun 48 inci maddesinde sayılanlardan olmamakla beraber memuriyet mahalli içinde kendilerine zorunlu olarak gezici görev verilen memur ve hizmetlilere vize edilmek kaydıyla anılan madde gereğince fotoğraflı birer kart verilir.

Fazla çalışma ücreti

Madde 22- (1) İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatında istihdam edilen memurlar ile sözleşmeli personele, Cumhurbaşkanlığı seçimi ile milletvekili ve mahalli idareler genel seçimleri dönemlerinde fazla çalışma yaptırılmasının kararlaştırılması halinde, her bir seçim döneminde toplam 50 saati geçmemek üzere ve yapılan fiili fazla çalışmalar karşılığında üzere merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat ücretinin beş katı tutarında fazla çalışma ücreti ödenir.

II. EĞİTİM, ÖĞRETİM VE BİLİM HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Akademik jüri ücreti

Madde 23- (1) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Kanunun 24 üncü maddesi uyarınca yapılan doçentlik sınavlarında jüri üyesi olarak görevlendirilen öğretim üyelerine her bir jüri üyeliği için 4500 gösterge rakamının, aynı Kanunun 23, 25 ve 26 ncı maddeleri uyarınca oluşturulan yardımcı doçent, doçent ve profesör atama jürilerinde görev alan öğretim üyelerine ise her bir jüri üyeliği için 3000 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda jüri üyeliği ücreti ödenir. Bir kişiye bu madde kapsamında ödeme yapılacak jüri üyeliği sayısı bir yılda altıyı geçemez. Söz konusu ödemenin yapılmasına ilişkin usul ve

esaslar toplu sözleşme metninin Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren 3 ay içerisinde Yükseköğretim Kurulunca belirlenir.

Ders görevinin yapılmış sayılacağı haller

Madde 24- (1) 1/9/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı örgün ve yaygın eğitim kurumlarında ders yılı içerisindeki iş günlerinde genel idari izinli olmaları sebebiyle eğitim ve öğretim faaliyetlerini fiilen yerine getiremeyen yönetici ve öğretmenler ile öğrencilerin çeşitli nedenlerle sınıf veya okul bütünlüğünde izinli sayılmaları sebebiyle eğitim ve öğretim faaliyetlerini fiilen yerine getiremeyen yönetici ve öğretmenler, bu sürelerde üzerlerinde bulunan aylık karşılığı ders, varsa ek ders, ders niteliğinde yönetim, hazırlık ve planlama görevlerini yapmış sayılırlar.

Ders dışı eğitim çalışmaları

Madde 25- (1) 1/12/2006 tarihli ve 2006/11350 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan, Milli Eğitim Bakanlığı Yönetici ve Öğretmenlerinin Ders ve Ek Ders Saatlerine İlişkin Kararın 17 nci maddesinde yer alan “%5” sınırı, 1/9/2012 tarihinden itibaren “%6” olarak uygulanır.

Sınav komisyon üyeliği ve sınav gözcülüğü

Madde 26- (1) 2006/11350 sayılı Kararın 12 nci maddesinin birinci fıkrasında sayılan sınavlar için aynı maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde sınav komisyon üyeliği ve sınav gözcülüğü görevlerine yönelik öngörülen sınırlamalar 1/9/2012 tarihinden itibaren uygulanmaz.

Geçici görevlendirilen yöneticilerin ek ders ücreti

Madde 27- (1) 2006/11350 sayılı Kararın 10 uncu maddesi kapsamında ders niteliğinde yönetim görevi karşılığında ek ders ücretinden yararlanmakta iken aynı Kararın 16 ncı maddesi uyarınca Milli Eğitim Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatı ile diğer kurumlarda görevlendirilen yöneticiler, 1/7/2012 tarihinden itibaren 10 uncu ve 16 ncı maddede öngörülen ek ders ücretlerinden daha yüksek olandan yararlandırılır.

Rehber öğretmen ek ders ücreti

Madde 28- (1) 2006/11350 sayılı Kararın 6 ncı maddesinin üçüncü fıkrası, bu fıkra hükmünden yararlanmayan rehber öğretmenler hakkında da uygulanır.

İkili öğretim yapan örgün eğitim kurumları yöneticilerinin ilave ek ders ücreti

Madde 29- (1) 1/9/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 2006/11350 sayılı Kararın 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi uyarınca örgün ve yaygın eğitim kurumlarındaki yöneticilere ödenmekte olan ek ders ücreti, ikili öğretim yapan örgün eğitim kurumlarındaki yöneticilere ders yılı süresince haftada 2 saat artırımlı ödenir.

Lisansüstü öğrenim gören öğretmenlere ilave ek ders ücreti

Madde 30- (1) 1/9/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı örgün ve yaygın eğitim kurumlarında görev yapan öğretmenlerden yüksek lisans ve doktora yapmış olanlara, fiilen girdikleri dersler için ödenecek ek ders ücretleri sırasıyla %5 ve %15 artırımlı ödenir.

Öğretim yılına hazırlık ödeneği

Madde 31- (1) 2012 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa ekli (K) Cetvelinin “VI- Diğer Ödemeler” kısmının 2 nci maddesinde yer alan “600 Türk Lirası” ibaresi, “700 Türk Lirası” olarak uygulanır.

İLKSAN üyeliği

Madde 32- (1) Bu Kararın, Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren Milli Eğitim Bakanlığında ait kadrolara atanan ve 13/1/1943 tarihli ve 4357 sayılı Kanunun 11 inci maddesi kapsamında bulunanlar bakımından söz konusu maddede öngörülen İlkokul Öğretmenleri Sağlık ve İçtimai Yardım Sandığı (İLKSAN) üyeliği ihtiyaridir.

İl eğitim denetmenleri ve denetmen yardımcılarında avans

Madde 33- (1) İl eğitim denetmenleri ve denetmen yardımcılarında görevleriyle ilgili olarak muvakkat vazife ile görevlendirilmeleri ve karşılığı ödeneğinin saklı tutulması kaydıyla, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre mahsup süreleri dikkate alınarak avans verilir.

III. SAĞLIK VE SOSYAL HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Yiyecek yardımı

Madde 34- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliğinin ek 1 inci maddesi hükümleri, yataklı tedavi kurumları ile yatılı sosyal hizmet kuruluşlarında görev yapan sözleşmeli personel hakkında da uygulanır.

Performans puanı

Madde 35- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, Sağlık Bakanlığı 112 acil sağlık hizmetleri kapsamında sağlık teknikeri (acil tıp teknikeri) ve sağlık memuru (acil tıp teknisyeni, toplum sağlığı teknisyeni) olarak görev yapan ve asli görevlerinin yanında süreklilik arz edecek şekilde ambulans şoförlüğü görevini de yürüten personelin, 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi uyarınca yürürlüğe konulan Yönetmelikte öngörülen performans puanlarına 10 puan daha ilave edilir.

Mesleki üst öğrenim

Madde 36- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, sözleşmeli personel pozisyonlarında görev yapan sağlık personelinin, sağlık hizmetleri sınıfına atanılabilecek mesleki bir üst öğrenimi bitirenlerin sözleşme ücretleri, hizmet yılları dikkate alınarak aynı pozisyon unvanındaki üst öğrenimliler için öngörülen sözleşme ücreti esas alınarak ödenir.

Tabip dışı personelin ek ödemelerinin aylıklarla birlikte ödenmesi

Madde 37- (1) 1/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının beşinci cümlesi hükmü uyarınca yapılacak ödemeler, tabip dışı personele herhangi bir katkıya bağlı olmaksızın aylıklara ilişkin hükümler uygulanmak suretiyle her ay aylıklarıyla birlikte ödenir. Bu şekilde yapılan ek ödeme tutarı, anılan madde uyarınca yürürlüğe konulan yönetmelik kapsamında aynı aya ilişkin yapılacak ek ödeme tutarından mahsup edilir.

Ek ödemelerin aylıklarla birlikte ödenmesi

Madde 38- (1) 1/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin (h) fıkrasının üçüncü paragrafı ile 14/4/1982 tarihli ve 2659 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrası uyarınca yapılacak ek ödemeler her hangi bir katkıya bağlı olmaksızın aylıklara ilişkin hükümler uygulanmak suretiyle her ay aylıklarıyla birlikte ödenir. Bu şekilde yapılan ek ödeme tutarı, anılan maddeler uyarınca yürürlüğe konulan yönetmelik kapsamında aynı aya ilişkin yapılacak ek ödeme tutarından mahsup edilir.

112 acil sağlık hizmeti personelinin ek ödemesi

Madde 39- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi hükmü Sağlık Bakanlığı 112 acil sağlık hizmetlerinde görev yapan personel (sözleşmeli personel dâhil) hakkında da uygulanır.

Nöbet ücreti

Madde 40- (1) 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesi uyarınca ödenen nöbet ücretleri dini bayram günleri için %20 artırımlı ödenir.

Ek ödeme

Madde 41- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 209 sayılı Kanunun ek 3 üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca personele her ay yapılacak ek ödemenin net tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca kadro ve görev unvanı veya pozisyon unvanı itibarıyla belirlenmiş olan ek ödeme net tutarından az olamaz.

Vekalet durumunda ek ödeme

Madde 42- (1) 15/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesine istinaden yürürlüğe konulan yönetmelikte yer alan vekalet edilen kadroya ilişkin hizmet alanı kadro unvan katsayısının uygulanabileceği şartlara uygun olarak her hangi bir görevi vekaleten yürüten personele yapılacak ek ödeme tutarının belirlenmesinde, vekalet edilen kadroya ilişkin matrah esas alınır.

Fark ödemesi

Madde 43- (1) 209 sayılı Kanunun 5 inci maddesi, 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesi ile 2659 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi uyarınca ek ödemedeki yararlananların ek ödeme dahil bir mali yılda mali haklar kapsamında almış olduğu toplam net ödeme tutarı, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 9 uncu maddesi uyarınca ek ödemedeki yararlanan hizmet sınıfı, kadro veya pozisyon unvanı, kadro derece ve kademesi, görev yeri, hizmet yılı ve eğitim durumu aynı olanların ek ödeme dahil bir mali yılda mali haklar kapsamında almış olduğu toplam net ödeme tutarından az olması halinde aradaki fark, mali yılın sonunda döner sermaye bütçesinden ödenir.

Yönetici kadrolarına vekalet eden öğretmenler

Madde 44- (1) Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığında 9/11/2000 tarihli ve 2000/1648 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının geçici 1 inci maddesi uyarınca ek ders ücretinden yararlanan öğretmenlerden yönetici kadrolarına vekaleten atanmış olmakla birlikte ilgili mevzuatı uyarınca zam ve tazminatlar ile ek ödeme farkından yararlanmayanlara, söz konusu geçici 1 inci maddeye göre yapılan ek ders ücretinin ödenmesine devam olunur.

IV. BASIN, YAYIN VE İLETİŞİM HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Koruyucu gıda yardımı

Madde 45- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü'nün verici istasyonları, devamlılık stüdyoları ve haber müdürlüklerinde bilfiil çalışan personele, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve yetkili sendikaların görüşleri dikkate alınarak Kurumca belirlenen koruyucu gıda maddeleri iş yerlerinde tüketilmesi kaydıyla gıda yardımı olarak verilir. Gıda yardımının cinsi, miktarı ve kimlere verileceğine ilişkin usul ve esaslar Kurum tarafından belirlenir.

Kahvaltı yardımı

Madde 46- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğünün devamlılık stüdyolarında, Haber ve Spor Yayınları Dairesi ile Dış Yayınlar Dairesi Başkanlıklarında ve radyolarında saat 06:00 nöbetine gelen personele, iş yerlerinde tüketilmesi kaydıyla sabah kahvaltısı verilir.

Büyükşehirlerde görev yapanlara toplu taşıma kartı verilmesi

Madde 47- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü kadro ve pozisyonlarında bulunup, büyükşehir belediyeleri sınırları içerisinde dağıtıcı olarak görev yapanlara, belediye tarafından işletilen toplu taşıma araçları ile özel halk otobüslerinden ücretsiz yararlanmaları için anılan Genel Müdürlük tarafından fotoğraflı birer kart verilir.

İlave ücret

Madde 48- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, T.C. Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü kadro ve pozisyonlarında bulunan dağıtıcılardan tebligat, kayıtlı posta, telgraf, koli-kargo, ödemeli kargo ve konutta teslim gibi hizmetleri aynı zamanda araç kullanarak fiilen yerine getirenlere aylık ilave 20 TL ücret ödenir.

Giyim yardımı

Madde 49- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğünde yayında ve verici istasyonlarında çalışan personelden, Kurumca hizmetin gereği olarak görev esnasında giyilmesi gerektiği belirlenen giyim malzemeleri verilir. Giyim malzemelerinin standartları ile hangi personele, ne kadar süreyle verileceği ve buna ilişkin usul ve esaslar kurum ile yetkili sendika tarafından birlikte belirlenir.

V. KÜLTÜR VE SANAT HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Fazla çalışma ücreti

Madde 50- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, bu hizmet kolu kapsamındaki sanat kurumlarında çalışan ve 657 sayılı Kanunun ek geçici 16 ncı maddesi kapsamında bulunan sözleşmeli personele, hizmetin gereği olarak belirli bir sürede bitirilmesi gereken zorunlu ve istisnai işler için saat 24:00'ten sonra yaptırılan fiili fazla çalışmalar karşılığında ayda 50 saati geçmemek üzere yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma ücretinin beş katı tutarında fazla çalışma ücreti ödenir.

Kıyafet yardımı

Madde 51- (1) Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü orkestra sanatçıları ile Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğüne bağlı orkestra, koro ve topluluklarda çalışan sanatçılara, hizmetin gereği olarak görev esnasında giymesi gereken ve kurumlarınca belirlenen özel kıyafet her yıl Eylül ayında verilir. Verilecek özel kıyafetin standartları ile hangi personele ne kadar süreyle verileceği ve nasıl muhafaza edileceği hususları ile bu malzemelerin kullanımına ilişkin usul ve esaslar kurumlarınca belirlenir.

Enformasyon memuru

Madde 52- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki Cetvellerin Kültür ve Turizm Bakanlığına ait bölümünde yer alan "Enformasyon memuru" kadro unvanı "Turizm araştırmacısı" olarak uygulanır.

VI. BAYINDIRLIK, İNŞAAT VE KÖY HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

İLBANK A.Ş. personeline ilişkin YPK kararı

Madde 53- (1) İller Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü personelinin sözleşme ücretlerine ilişkin Yüksek Planlama Kurulu Kararı, bu Kararın Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren 30 gün içerisinde yürürlüğe konulur.

Kadastro tazminatı

Madde 54- (1) Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü kadrolarında ve sözleşmeli personel pozisyonlarında bulunanlardan kadastro hizmetlerinde görevlendirilen ve arazide fiilen çalışanlara, 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak ve döner sermaye bütçesinden ödenmek üzere, fiilen çalıştıkları her gün için 170 gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda kadastro tazminatı ödenir.

VII. ULAŞTIRMA HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Havacılık tazminatına ilişkin YPK Kararı

Madde 55- (1) Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü personeline, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 2 nci maddesi uyarınca ödenmesi öngörülen havacılık tazminatına ilişkin Yüksek Planlama Kurulu Kararı, bu Kararın Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten itibaren 30 gün içerisinde yürürlüğe konulur.

Koruyucu gıda yardımı

Madde 56- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, bu hizmet kolu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarda zehirleyici, boğucu ve insan sağlığını tehdit eden görevlerde bilfiil çalışan personele, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve yetkili sendikanın görüşleri dikkate alınarak kurum ve kuruluşlarca tespit edilen koruyucu gıda maddeleri, iş yerlerinde tüketilmesi kaydıyla gıda yardımı olarak verilir. Gıda yardımının cinsi, miktarı ve hangi görevleri yürütenlere verileceğine ilişkin usul ve esaslar ilgili kurum ve kuruluşlar ile yetkili sendika tarafından birlikte belirlenir.

Ücretsiz seyahat hakkı

Madde 57- (1) T.C. Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü ve bağlı ortaklıklarında görevli kamu görevlilerinin kendisi ile bakmakla yükümlü oldukları eş ve çocukları için demiryollarında yılda 2 kez ücretsiz seyahat hakkı verilir.

VIII. TARIM VE ORMANCILIK HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Koruyucu giyim ve donanım malzemesi

Madde 58- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, orman yangınları ile bilfiil mücadele eden Orman Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı personeline, hizmetin gereği olarak orman yangınlarıyla mücadele esnasında giyilmesi gereken koruyucu giyim ve donanım malzemesi döner sermaye bütçesinden karşılanmak üzere verilir. Giyim ve donanım malzemelerinin standartları, hangi personele ne kadar süreyle verileceği ve nasıl muhafaza edileceği hususları ile bu malzemelerin kullanımına ilişkin usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğü ve yetkili sendika tarafından birlikte belirlenir.

Yangın tazminatı

Madde 59- (1) 28/2/1985 tarihli ve 3160 sayılı Kanun hükümlerine göre ödeme yapılanlar hariç olmak üzere, Orman Genel Müdürlüğü taşra teşkilatı kadro ve pozisyonlarında bulunan personelden, orman yangınlarına müdahale esnasında kullanılan hava vasıtalarında yangın söndürme faaliyetlerinin yerine getirilmesi amacıyla fiilen görev yapanlara 1/7/2012 tarihinden itibaren her uçuş günü için (900) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarda döner sermaye bütçesinden karşılanmak üzere tazminat ödenir. Bu şekilde bir ayda yapılacak ödeme tutarı (5400) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez.

Fazla çalışma ücreti

Madde 60- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, Orman Genel Müdürlüğünün taşra teşkilatı kadro ve pozisyonlarında bulunan memur ve sözleşmeli personelden normal çalışma saatleri dışında orman yangınlarına doğrudan bilfiil müdahale edenlere döner sermaye bütçesinden karşılanmak üzere Mayıs ayı başından Kasım ayı sonuna kadar ayda 50 saati geçmemek üzere yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat ücretinin beş katı tutarında fazla çalışma ücreti ödenir.

Toplu taşıma

Madde 61- (1) 1/7/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, Orman ve Su İşleri Bakanlığı ile Orman Genel Müdürlüğü orman muhafaza memurları, resmi üniformalı buldukları sürece belediyeler tarafından işletilen toplu taşıma araçlarından ücretsiz yararlanırlar.

IX. ENERJİ, SANAYİ VE MADENCİLİK HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Koruyucu gıda yardımı

Madde 62- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, bu hizmet kolu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarda zehirli, gazlı ve radyasyonlu ortamlarda bilfiil çalışan personele, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve yetkili sendikaların görüşleri dikkate alınarak kurum ve kuruluşlarca tespit edilen koruyucu gıda maddeleri, iş yerlerinde tüketilmesi kaydıyla gıda yardımı olarak verilir. Gıda yardımının cinsi, miktarı ve hangi görevleri yürütenlere verileceğine ilişkin usul ve esaslar ilgili kurum ve kuruluşlar ile yetkili sendika tarafından birlikte belirlenir.

Koruyucu giyim malzemesi

Madde 63- (1) 1/1/2013 tarihinden geçerli olmak üzere, bu hizmet kolu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşların fabrika, atölye, laboratuvar, yer altı ve açık arazi şartlarında görev yapan personeline, hizmetin gereği olarak görev esnasında giyilmesi gereken koruyucu giyim malzemesi verilir. Giyim malzemelerinin standartları ile hangi personele ne kadar süreyle verileceği ve nasıl muhafaza edileceği hususları ile bu malzemelerin kullanımına ilişkin usul ve esaslar kurum ve kuruluşlar ile yetkili sendika tarafından birlikte belirlenir.

Fazla çalışma ücreti

Madde 64- (1) 2012 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa ekli (K) Cetvelinin "III-Fazla Çalışma Ücreti" kısmının "A.Saat Başı Fazla Çalışma Ücreti" bölümünün 2/1 maddesinde yer alan "Hidroelektrik Santral Projelerinde" ibaresi, "Hidroelektrik Santral Projelerinde ve buna bağlı projelerde bilfiil" olarak uygulanır.

Ücretsiz okul servisi

Madde 65- (1) 1/6/2012 tarihinden geçerli olmak üzere, bu hizmet kolu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarda çalışan kamu görevlilerinin çocukları da diğer statülerdeki personelin çocuklarının ücretsiz olarak yararlandığı okul servislerinden aynı şekilde ücretsiz olarak yararlandırılır.

X. DİYANET VE VAKIF HİZMET KOLUNA İLİŞKİN HÜKÜMLER

Fazla çalışma ücreti

Madde 66- (1) Cami ve mescitlerde görev yapan imam-hatip ve müezzin-kayyımlara, dini bayram günlerinde fiilen çalıştıkları her gün için yılı merkezi yönetim bütçe kanununda belirlenen fazla çalışma saat ücretinin 3 katının 8 saate tekabül eden tutarı kadar fazla çalışma ücreti ödenir.

Musahhahlerin özel hizmet tazminatı

Madde 67 - (1) 17/4/2006 tarihli ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin Karara ekli (II) ve (III) sayılı cetvellerde musahhahler için dereceleri itibarıyla belirlenmiş olan tazminat oranları 25 puan ilave edilmek suretiyle uygulanır.

Kamu görevlilerinin geneline ve on hizmet koluna yönelik mali ve sosyal hakların belirlenmesine ilişkin toplu sözleşme görüşmelerinin uzlaşmazlıkla sonuçlanması ve toplantı tutanağı imzalanması üzerine; kamu görevlilerinin geneline yönelik mali ve sosyal haklarla ilgili toplantı tutanağı için Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanının, hizmet kollarına yönelik mali ve sosyal haklarla ilgili toplantı tutanakları için de Kamu Görevlileri Sendikaları Heyetine dahil ilgili sendika temsilcilerinin başvurusu üzerine Kamu Görevlileri Hakem Kurulu;

a) Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı ve Heyete dahil sendika temsilcilerinin başvurularında yer alan ve yukarıdaki maddelerde yer almayan uzlaşmazlığa ilişkin diğer hususların Hacı Bayram TONBUL, Av. Hüseyin Rahmi AKYÜZ, Önder KAHVECİ, Ali KILIÇ ve Doç. Dr. Aydın BAŞBUĞ'un karşı oyları ve oy çokluğuyla reddine,

b) Kararın 4, 5, 6 ve 13 üncü maddelerinin Hacı Bayram TONBUL, Av. Hüseyin Rahmi AKYÜZ, Önder KAHVECİ, Ali KILIÇ ve Doç. Dr. Aydın BAŞBUĞ'un karşı oyları ve oy çokluğuyla kabulüne,

c) Diğer maddelerin ise oy birliğiyle kabulüne,
29/5/2012 tarihinde karar vermiştir.

Doç. Dr. Recai AKYEL
Sayıştay Başkanı
Başkan

Prof. Dr. Sedat MURAT
İst. Ü. İktisat Fakültesi Dekanı
Üye

İlhan HATİPOĞLU
Maliye Bakanlığı Temsilcisi
Üye

Erhan USTA
Kalkınma Bakanlığı Temsilcisi
Üye

Burhanettin AKTAŞ
Hazine Müsteşarlığı Temsilcisi
Üye

Şaban TALAŞ
Devlet Personel Başkanlığı Temsilcisi
Üye

Doç. Dr. Aydın BAŞBUĞ
Gazi Ü. İ. k. ve İd. Bil. Fakültesi
Üye

Hacı Bayram TONBUL
MEMUR-SEN Temsilcisi
Üye

Av. Hüseyin Rahmi AKYÜZ
MEMUR-SEN Temsilcisi
Üye

Önder KAHVECİ
TÜRKİYE KAMU-SEN Temsilcisi
Üye

Ali KILIÇ
KESK Temsilcisi
Üye

(2012-2013 dönemi toplu sözleşmenin 4, 5, 6 ve 13. maddelerine çekince gerekçem:

“Kamu görevlilerinin mali ve sosyal haklarının toplu sözleşme ile düzenlendiği ve ülkemiz açısından ilk defa olması nedeniyle önemli gördüğüm bu sözleşmede, kamu görevlilerine tanınan mali ve sosyal hakların düzenlenmesinde, sosyal devlet ilkesinin gözetilmesi ve ekonomideki büyüme oranındaki artıştan çalışanların adil bir pay alınması gerektiğine inandığımdan toplu sözleşmenin 4, 5, 6 ve 13. Maddeleri ile toplantı tutanaklarında atf yapılan diğer tekliflerin ret edilmesi kararına katılmadığımı ifade ederim.”)

Doç. Dr. Aydın BAŞBUĞ

KARŞI OY GEREKÇESİ

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanunu uyarınca gerek genel ve gerekse hizmet kolları itibarıyla kamu görevlilerinin 01.01.2012-31.12.2013 döneminde yararlanacağı mali ve sosyal hakları belirlemek üzere Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti ile Kamu İşveren Heyeti arasında 30.04.2012/21.05.2012 tarihleri arasında gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde, kamu görevlilerinin genelini ve on hizmet kolunu ilgilendiren bölümlerinin uzlaşmazlıkla sonuçlanması sonucunda Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı Ahmet GÜNDOĞDU'nun ve on hizmet kolundaki yetkili sendikaların temsilcilerinin “Taraf” sıfatıyla 24.05.2012 tarihinde Kurula yaptıkları başvurular gereğince Kurul tarafından verilen ve toplu sözleşme hükmünde olacak Kararın;

1- Anayasanın 128 nci maddesinde; **“Devletin, kamu iktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür.**

Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir. Ancak, mali ve sosyal haklara ilişkin toplu sözleşme hükümleri saklıdır. ...” hükmüne yer verilmiştir. Bu hükümden de anlaşılacağı üzere devlet, özelde vatandaşlarına genelinde ise egemenlik alanında bulunan bütün insanlara sunacağı hizmetleri (kamu hizmetlerini) “memurlar” ve “kamu görevlileri” eliyle görmekle yükümlü kılınmıştır.

Memurlar ve kamu görevlileri ile Devlet arasındaki ilişkiyi çalışma hayatındaki klasik sermaye-emek (patron-çalışan) ilişkisinin dışında, değerlendirmek gerekmektedir. Bunun yanında, kamu hizmeti ile özel sektör faaliyetleri arasında amaç ve yöntem bakımından zorunlu ve doğal farklılıklar olduğu ön kabul olarak kayıt altına alınmak durumundadır.

Bu çerçevede, kamu görevlilerinin kamu hizmetinin sunumunda asli yetkili, sorumlu ve görevli olmalarına bağlı olarak ücret/maaş/sair ödemeler ve gelir yönüyle farklı bir konumda ve statüde olmaları, üstlendikleri sorumluluğun ve hassasiyet göstermeleri gereken temsil yükümlülüklerinin gereği olarak kabul edilmek gerekir. Kamu görevlilerinin maaşlarının/ücretlerinin –göreve başladıkları gün itibarıyla- peşin olarak ödenmesi, bu durumun en somut örneklerinden biridir.

Diğer taraftan, kamu görevlilerinin üstlendikleri görev ve yürüttükleri hizmetler karşılığında aldıkları maaş/ücretlerin kadro unvanları, görevleri, kademeleri ve sair hususlar çerçevesinde farklı olması (eşit olmaması), kamu görevlilerinin maaşları/ücretleri arasındaki karşılaştırmanın eşitlik kavramı üzerinden değil “adalet”, hakkaniyet” ve “denge” kavramları üzerinden yapılmasını zorunlu kılmaktadır.

12 Eylül 2010 tarihinde gerçekleştirilen referandumla Anayasanın 53 üncü maddesinde yapılan değişiklikle kamu görevlilerinin sahip olduğu toplu sözleşme hakkı ile bu değişikliğe bağlı olarak 4688 sayılı Kanunda yapılan değişiklikle fiilen kullanımına ilişkin usul ve esasları belirlenen kamu görevlilerine yönelik toplu sözleşme süreci esasen; kamu görevlilerinin temsilcisi olan konfederasyon ve sendikalar ile kamu işverenin eşit taraflar olarak “adalet”, “hakkaniyet” ve “denge” kavramları üzerinden maaş/ücret ve paraya taalluk eden hususlar da dahil olmak üzere –çalışma şartları, çalışma ve izin süreleri, derece ve kademeleri, ödüllendirme esasları, hak arama araçları, kariyer ve liyakat uygulamaları, sosyal güvenlik hakları vb.- oldukça fazla sayıda konunun içeriğinde yer aldığı mali ve sosyal hakları birlikte belirlemeleri amacıyla öngörülmüş bir toplu pazarlık yöntemidir.

Kamu Görevlileri Hakem Kurulu ise eşitler arası bir pazarlık olarak gerçekleşmesi Anayasal bir zorunluluk olan bu sürecin toplu sözleşme görüşmeleri bölümünde taraflar arasında toplu sözleşme bağlanamaması durumunda, tarafların toplu sözleşme görüşmeleri sürecindeki teklif ve iradelerini de dikkate almak suretiyle uyumsuzluğu çözmekle ve toplu sözleşme hükmünde olacak kesin kararı vermekle sorumlu ve yetkili kılınmış Anayasal bir organ konumundadır.

Kurula intikal eden toplantı tutanaklarına ve Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı Ahmet GÜNDOĞDU tarafından Kurula yapılan başvuruya göre; toplu sözleşme görüşmelerinin kamu görevlilerinin genelini ilgilendiren bölümünde esas alınan Memur-Sen Konfederasyonu'nun 1.1.2012-31.12.2013 döneminde kamu görevlilerinin aylık katsayısı başta olmak üzere kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine doğrudan etki eden tutarlarla ilgili artış teklifinin 2012 yılı için 1.1.2012 tarihinden geçerli olmak üzere %16, 2013 yılı için ise 1.1.2013 tarihinden geçerli olmak üzere %14'tür. Buna karşın Kamu İşveren Heyeti, 2012 yılı için birinci altı ay %3.5 ikinci altı ay %4, 2013 yılı için ise birinci altı ay %3 ikinci altı ay %3 teklif etmiştir.

Kamu İşveren Heyeti'nin sunduğu teklife, bütçe disiplini, enflasyon beklentisi (hedef enflasyon) gibi gerekçe ve verilerle orta vadeli mali plan ve orta vadeli mali programda yer verilen hususlara dayandığı görülmektedir. Diğer taraftan, Kamu İşveren Heyeti'nin 2002-2012 bandında kamu görevlilerinin maaş artışlarının aynı dönemdeki kümülatif enflasyonun üzerinde olduğu iddiası da bulunmaktadır.

Kamu görevlilerinin maaşlarına/ücretlerine ilişkin artışların enflasyonun üzerinde olduğu iddiasının doğruluğunun müphem olması yanında maaş/ücret artışlarını sadece enflasyon oranları ile karşılaştırmak, mikro ve makro ekonomik diğer verileri göz ardı etmek doğru ve güvenilir bir yaklaşım değildir.

2002-2012z dönemini baz almak ve özellikle 2001 krizi dönemindeki paradaki değer kaybına dayalı olarak maaşlarda ve diğer gelir unsurlarında meydana gelen erimeleri göz ardı etmek, Devletin sürekliliği ilkesiyle çeliştiği gibi bütün kamu görevlilerinin 2002 yılında göreve başladığı gibi yanlış bir ön kabul içermektedir.

Diğer taraftan, kamu görevlilerinin maaş/ücretlerine yapılacak artışlarla ilgili olarak kamu görevlilerini enflasyona ezdirmemek gibi bir anlayışla davrandığını ifade ve itiraf eden Kamu İşveren Heyeti, bu tutumuyla bir anlamda kamu görevlilerine zam yapmadığını sadece enflasyon odaklı erimeyi tazmin etmeyi amaçlamaktadır.

Oysa, kamu görevlilerinin yaşadıkları, hizmet ettikleri ve vatandaşı oldukları ülkenin kalkınmasından, ekonomik büyümesinden, gayri safi milli hasıla artışından pay alması ve bu paya bağlı olarak maaş/ücretleri ile birlikte gelirlerinde de artış olması yukarıda münhasıran yer verilen "adalet", "hakkaniyet" ve "denge" kavramlarının gereği olmak gerekir.

Kamu İşveren Heyeti tarafından 2012 yılı için birinci altı ay %3.5 ikinci altı ay %4, 2013 yılı için ise birinci altı ay %3 ikinci altı ay %3'lük artış teklifleri, ülkemizin mevcut mikro ve makro ekonomik verileriyle örtüşmediği gibi 2012 yılının ilk dört ayında gerçekleşen %3.05'lik ve 2012 Nisan ayı itibarıyla gerçekleşen yıllık (TÜFE) 11,14'lük enflasyon rakamıyla da uyumlu değildir.

Diğer taraftan, çeşitli vergi ve harçlarda yılı bütçesi döneminde yapılacak artışların belirlenmesine esas yeniden değerlendirme oranının 2012 yılı için %10,26 olarak belirlenmiş olmasına karşın kamu görevlilerinin 2012 ve 2013 yıllarına ilişkin ücret artışlarında enflasyon hedefinin baz alınmasının doğru bir yaklaşım olmayacağı kabul edilmek gerekir.

Kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerinde 2012 ve 2013 yılı için yapılacak artışların belirlenmesinde; enflasyon hedef ve beklentisi yanında geçmiş dönem enflasyon gerçekleşmeleri ile büyüme rakamlarının, yeniden değerlendirme oranlarının, kamu görevlileri arasındaki ücret dengesizliğinin, kamu görevlilerinin refah seviyesindeki yükselmeyi maaş ve gelirlerinde hissetmesinin, açlık ve yoksulluk sınırının, temel ihtiyaç maddeleri ile güncel hayatın içerisinde kullanım oranı ve sıklığı daha fazla olan mal ve hizmetlerdeki (benzin, doğalgaz, elektrik, ulaşım vb.) fiyat artışlarının da dikkate alınması gerekirken bütün bunlar göz ardı edilerek doğrudan Kamu İşveren Heyeti'nin teklifine dayanak yaptığı Orta Vadeli

Mali Plan ve Orta Vadeli Mali Programda yer verilen veri ve beklentiler üzerinden belirleme yapılarak karara varılması yöntemi doğru bir yaklaşım olmuştur.

Diğer taraftan, gerek Kamu İşveren Heyeti'nin teklifinde gerekse Kurul kararında kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine yapılacak artışın teklif edilen-karar veriler artış oranlarının enflasyonun altında kalması halinde, altı aylık dönemler baz alınmak suretiyle enflasyon farkı kaynaklı ilave artış yapılması öngörülmektedir. Söz konusu öngörü, enflasyon öngörüsünün tutmayacağı algısının başlangıçta kabul edildiğini göstermektedir. Kaldı ki; 2002-2012 döneminde kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine enflasyon farkı kaynaklı ilave artışlar yapılmış olması, hedeflenen enflasyon odaklı artış yapılması uygulamasının esasen kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerinin anılan dönem içerisindeki yılların belirli aylarında enflasyona ezdirildiğini de kabul etmeyi zorunlu kılmaktadır.

Kurul toplantıları sırasında yapılan sunumlardan ve tarafların dile getirdiği hususlardan, 666 sayılı KHK ile 375 sayılı KHK'de yapılan değişiklikle kamu görevlilerinin bir bölümüne ve özellikle üst düzey kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerinde ek ödeme oranlarının artırılması suretiyle –olmaması gerektiği halde- toplu sözleşme süreci öncesinde artış yapıldığı, bu artışların daire başkanı, genel müdür ve müsteşar gibi üst düzey bürokratlar bakımından 772 TL'ye kadar çıktığı ve oransal olarak maaş ve ücretlerinde %13-%15 seviyelerinde bir artışa tekabüle ettiği anlaşılmıştır. Kurul tarafından kararda dikkate alındığında anılan görevlerde bulunanların 2012 yılına mahsus maaş-ücret artışının %20-%25 aralığında gerçekleşirken daha alt düzeydeki kamu görevlilerinin maaşları-ücretleri için bunun çok altında olacak şekilde %4+%4 artış teklif edilmesi "adalet", "hakkaniyet" ve "denge" kavramlarıyla açıklanabilir ya da bu kavramlar üzerinden kabul edilebilir değildir.

Kurul tarafından 2012 ve 2013 yıllarına ilişkin maaş ve ücret artışları için verilen kararın, tutar olarak kamu görevlilerine yansımaya bakıldığında ise durumun vehameti daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. 1.500 TL civarında maaşı olan bir kamu görevlisinin söz konusu artışla maaşı ilk dönem için 1.560 ikinci dönemde ise 1.622 TL olacaktır. Bu kamu görevlisinin bu artış oranlarıyla yıl içerisinde artıştan kaynaklanan toplam geliri 1.092 TL olurken, maaşı 6.600 TL civarında olan bir müsteşarın bu artış sonucunda 2012 yılının ilk döneminde maaşı 6.864 ikinci döneminde ise 7,138 TL olacaktır. Artışa dayalı yıllık gelir artışı ise 4.812 TL olacaktır. Bu durumda müsteşarın yıllık gelir artışı, örnekteki memurun $(4.812/1.092)=4.4$ katı olacaktır. Bu tabloyu dikkate alarak karar verilmesi gerekirken, bu tablo göz ardı edilmek suretiyle karar verilmiştir.

Kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine ilişkin olarak önümüzdeki iki yıllık dönemde uygulanacak katsayılara ilişkin artışların sadece gelecek döneme ilişkin enflasyon hedefleri yanında geçmiş döneme ilişkin gerçekleşen verileri de dikkate alınarak belirlenmesi gerekirdi. 2011 yılında kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine ikinci altı aylık dönem için %4 artış yapılmış ancak dönem sonu enflasyonunun 2.68 puan yüksek olması nedeniyle 2012 Ocak ayında maaş ve ücretler % 2,68 arttırılmıştır. Bunun anlamı, altı aylık dönem sonunda dahi enflasyon hedefinin %5'den fazla bir oranla saptığıdır. Bu gerçek ve belirlenen oranların iki yıllık bir dönemi kapsadığı dikkate alınarak karar verilmesi gerekirken, Kamu İşveren Heyeti verilerine dayalı olarak verilen karar, kamu görevlilerinin ve temsilcisi konumundaki memur-Sen Konfederasyonu ile Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı'nın haklı, makul ve adaleti tesis edecek nitelikteki teklif, talep ve beklentilerini karşılamaktan oldukça uzak olmak yanında Kurulun yüklendiği-tarafların eşitliği ilkesine duyarlılıkla- uyuşmazlığı çözmek işlevini karşılamaz niteliktedir.

Kişi başına milli gelirin sürekli artış eğiliminde olduğu ve ekonomik büyüme bakımından gerek dünya gerekse Avrupa Birliği ölçeğinde ilk iki sırada yer aldığı bir dönemde kamu görevlilerinin maaş ve ücret artışlarına ilişkin olarak Kurulun karar içeriğinde

belirtilen oranlara karar vermesi, Türkiye'nin son dönem mikro ve makro ekonomik verilerinin ve konumunun kamu görevlilerine yansıtılmaması sonucunu doğuracaktır. Kamu görevlilerinin milli gelirden aldıkları payın 2002-2012 döneminde azalma eğiliminde olduğu verilerle ortada olmasına ve en düşük ve en yüksek maaş arasındaki oranın 2012 yılı başından itibaren en düşük maaş aleyhine yükselmesine rağmen, kamu görevlilerine 2012 yılı için %4+%4 2013 yılı için %3+%3 artış öngörülmesi adalet ve denge terazisinin kurulamaması sonucuna aracılık edecektir.

Kamu İşveren Heyeti Başkanı temsilcisi ve Kurulun kamu temsilcisi konundaki üyeleri tarafından dile getirilen, merkezi yönetim bütçesinde kamu görevlilerine ayrılan payın 2002-2012 döneminde sürekli arttığı bilgi ve iddiası, 2002 ve 2012 merkezi yönetim bütçelerindeki gelir ve gider kalemlerindeki artış oranı arasında kıyas yapıldığında güvenilirliğini ve geçerliğini yitirmiştir. 2012 bütçesinin gelir kalemi (devletin elde edeceği gelirler) 2002 yılına göre yaklaşık dört kat artarken, gider kalemi ise 2002 bütçesine göre iki kat artmıştır. Diğer bir ifadeyle bütçenin gider kalemi gelire göre iki kat küçülmüştür. Bunun anlamı, kamu görevlilerine bütçeden aktarılan payın artması değil reel olarak düşmesidir. Bu bakımdan, 2012 bütçesinde kamu görevlilerine aktarılan pay bu küçülmeye bağlı olarak oransal olarak artmış gibi gözükse de gerçekte kamu görevlilerine aktarılan pay azalmıştır. Kurulun bu açık durumu göz ardı ederek cari açık, bütçe disiplini ve yakın bölgelerle olan ticari ilişkiler gibi hususlar üzerinde yoğunlaşan üyelerin iradesi doğrultusunda kararını oluşturması, kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine ilişkin artış oranının olması gerekenin altında ve adalet kavramı açısından açıklanmayacak bir sonuca ulaşılmasına kapı aralamıştır.

Bu nedenlerle, kamu görevlilerinin 2012-2013 döneminde ilişkin maaş-ücret artışlarını belirleyen ve 2012 yılı için %4+%4, 2013 yılı için ise %3+%3 artış yapılmasını öngören kararına 2012 yılında kamu görevlilerinin maaş-ücret artışının 1 Ocak 2012'den geçerli olmak üzere %16, 2013 yılı için 1 Ocak 2013'den geçerli olmak üzere %14 olacak şekilde artırılması gerektiği kanaatiyle 4 üncü ve 5 nci maddelerine,

2- Kurul kararının kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerine yansiyacak artışlara ilişkin 4 üncü ve 5 inci maddesinde belirtilen katsayı ve oranların, anılan dönemlere ilişkin enflasyon oranlarının karar verilen artış oranlarının üstünde olması halinde bir sonraki dönemin ilk ayından geçerli olmak üzere enflasyon odaklı artış yapılması kararı, dönem içerisinde kamu görevlilerinin maaş ve ücretlerinin enflasyona ezdirilmesi sonucunu doğuracaktır. Bu nedenle, 4 ve 5 inci maddelerde belirtilen katsayı ve tutarların, Kurul kararıyla yapılan artışın enflasyonun artış oranının altında kalması halinde, katsayı ve tutarlarda yapılacak ilave artışın bir sonraki dönemin ilk ayından geçerli olmak üzere değil enflasyonun belirlenen oranları aştığı tarihten geçerli olması gerektiği kanaatiyle 6 ncı maddesine,

3- Müze araştırmacısı, arşivci, folklor araştırmacısı, kütüphaneci, kitap pataloğu ve sosyolog unvanlı kadrolarda bulunanların yararlanacağı özel hizmet tazminatı ile diğer zam ve tazminatların "Devlet Memurlarına Ödenecek Zam ve Tazminatlara İlişkin Karar" başlıklı 17/04/2006 tarihli ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu kararına ekli I Sayılı Cetvelin 4 üncü sırası ile II Sayılı Cetvelin "(E) Teknik Hizmetler" bölümünün birinci sırasının (d) bendi esas alınarak ödenmesinin öngörülmesi; anılan personelin sahip oldukları öğrenim düzeyi, yürüttükleri görevin önem ve özelliği yanında benzer ve eş değer konumda bulunan kamu görevlilerinin zam ve tazminat oranlarıyla örtüşmemektedir. Bu nedenle, anılan kamu

görevlilerinin zam ve tazminatlarının ve özellikle de özel hizmet tazminatlarının II Sayılı Cetvelin "(E) Teknik Hizmetler" bölümünün birinci sırasının (a) bendi esas alınarak belirlenmesi gerektiği kanaatiyle 13 üncü maddesine,

4- Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı Ahmet GÜNDOĞDU'nun Kurula yaptığı başvuruda ve Memur-Sen Konfederasyonunun Devlet Personel Başkanlığına sunduğu teklifler arasında yer verilmesine karşın Kurul tarafından münhasıran değerlendirilmeyen hususlarda mevcuttur.

Sözleşmeli statüde görev yapan kamu görevlilerinin kadroyla geçirilmesi, 4/C statüsünde istihdam edilen kamu görevlilerinin kadroya geçirilmesi, kamu görevlilerinin taban aylıklarına 2012 ve 20123 yılları için sırasıyla 120 ve 80 TL seyyanen zam yapılması, emekli ikramiyesindeki otuz yıllık süre sınırlamasının kaldırılması, ölüm ve doğum yardımlarının artırılması, 666 sayılı KHK ile oluşturulan ek ödeme adaletsizliğinin giderilmesi ve özellikle öğretmen ve akademisyenlerin ek ödeme oranlarının artırılması ve benzeri bir çok hususta Kurul beklenen ve olması gereken inceleme ve değerlendirmelerde bulunmamış ve bu konularla ilgili olarak karar içeriğinde kamu görevlilerinin beklentilerini karşılayacak ve adaletin tesisine imkan sağlayacak hükümler oluşturmamıştır.

Kamu görevlilerinin ücretleri arasında denge sağlama argümanı olarak devreye sokulan ek ödeme uygulaması, kamu görevlilerinin emekli maaşlarına esas alınan matraha dahil edilmemesi nedeniyle, kamu görevlilerinin emekli maaşları son maaşlarının %40 ila %60 seviyesine kadar inmiştir.

Kamu görevlileri fiilen çalışırken eş ve çocuk yardımından yararlanırken, maaşlarının daha düşük olduğu emekliliklerinde sosyal yardım kapsamında ödenmesi gereken eş ve çocuk yardımından yararlanamamaktadır.

Bir çok kamu görevlisi, Kurul kararının 4 ve 5 inci maddelerinde belirtilen artış oranlarından, gelir vergisine esas matrahların artırılmaması nedeniyle yararlanamamaktadır. Gelir vergisine esas matrahların düşüklüğü nedeniyle 657 sayılı Kanuna tabi olarak maaş alan kamu görevlileri yılın ikinci yarısından 399 sayılı KHK'ye tabi personel ise yılın üçüncü ayında ikinci vergi dilimine, 399 sayılı KHK tabi olanlar ise yılın ikinci döneminde üçüncü vergi dilimine girmekte ve yapılan artışlardan fiilen yararlanamamaktadır. Bu durum, enflasyona ezdirmeden önce gelir vergisine ezdirilen kamu görevlisi maaşlarını ortaya çıkarmaktadır.

Kamu görevlileri, kadro cetvellerinde oluşturulan sınırlama nedeniyle öğrenimleri itibarıyla yükselebilecekleri derecelere yükselememektedir. Bu durum, kamu görevlilerinin sahip olacağı bir çok sosyal hak yanında emekli olduklarında alacakları emekli ikramiyesini ve emekli maaşını da etkilemektedir.

Kamu görevlilerinin emekli ikramiyesi ve maaşlarına etki eden unsurlardan biri hiç kuşkusuz ek gösterge oranlarıdır. Mevcut ek gösterge tablosu açık bir adaletsizliği ve haksızlığı ortaya koymaktadır. Üst düzey bürokratların ek gösterge oranları ile en düşük ek gösterge oranı arasındaki fark sekiz kata yakındır. Birbiriyle benzer öğrenim düzeyine sahip olan (aynı düzeyde öğrenime sahip olan) kamu görevlileri arasında hizmet sınıfı ve/veya kadro unvanı odaklı ayırım yapılamış ve ek gösterge oranları buna rağmen hale düzeltilmemiştir.

Kamu görevlilerinin emekli ikramiyesi ödenirken otuz yıllık süre sınırlaması uygulanırken, kamu görevlilerinden fiilen çalışırken otuz yıllık süreden sonra sosyal güvenlik

primi kesintisi yapılmaktadır. Bu durum, bir anlamda yapılan kesintinin karşılığı olan ve emekli ikramiyesine yansıtılması gereken tutarın kamu görevlisinden haksız olarak alınması sonucunu doğurmaktadır. Oysa, üst düzey kamu görevlilerine ödenmekte olan makam ve temsil tazminatından sosyal güvenlik primi kesintisi yapılmamasına karşın bu tazminatlar hem emekli ikramiyesinin hem de emekli maaşının hesabında dikkate alınmaktadır. Daha somut bir ifadeyle, kamu görevlilerinin büyük bölümü ödedikleri sosyal güvenlik primine rağmen emekli ikramiyesini ve emekli maaşını düşük alırken mutlu azınlık olarak isimlendirilecek bir bölümü ise ödemedikleri sosyal güvenlik primine rağmen yüksek ikramiye ve maaşla ödüllendirilmektedir.

4/C statüsünde istihdam edilen personelin eş ve çocuk yardımından yararlanmaması, kamu görevlilerine kamu maliyesinden sosyal yardımlar bakımından ayrımcılık yapılması sonucunu doğurmaktadır. Diğer taraftan, 4/C statüsünde istihdam edilen kamu görevlilerinin çalışma şartları, diğer statülerde istihdam edilen kamu görevlilerinin sahip olduğu bir çok mali ve sosyal haktan yararlanmaması kamu personeline yönelik istihdam tercihlerinin artık bütünüyle kadrolu statüde istihdam olması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Kamu hizmetlerinin memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle gördürülmesine ilişkin Anayasal amir hükme rağmen birçok kamu hizmeti alanında taşeron işverenlerin insafına terk edilmiş personel tarafından yürütülmektedir. Kamu hizmetlerinde taşeron uygulamasının ivedilikle sona erdirilmesi Anayasanın hükmünün gereğidir.

Sağlık hizmetleri sınıfında görev yapan personelin, ek ödeme ile mahsuplaşmaya konu edilen döner sermaye gelirlerinden gelir vergisi kesilmesi ve döner sermaye gelirlerinin gelir vergisine esas matraha dahil edilmesi hem vergileme sistemine hem de 375 sayılı KHK'nın ek ödemeden damga vergisi dışında bir kesinti yapılmaması hükmüne açıkça aykırılık teşkil etmektedir. Bu uygulama, sağlık çalışanlarının hem daha az ek ödeme almasına hem de maaşlarından daha fazla gelir vergisi kesintisi yapılmasına neden olmaktadır.

Din görevlilerinin haftanın altı günü yanında dini ve milli bayramlarda da çalışmalarına rağmen bu çalışmalar için herhangi bir fazla çalışma ücreti ödenmemesi Anayasanın angarya yasaktır hükmüne açıkça aykırılık teşkil etmektedir. Benzer şekilde Karayollarına bağlı yolların kontrol ve güvenliğini sağlayan personelin zorunlu olarak yaptıkları fazla çalışmalar ile sağlık çalışanlarının günlük dokuz saatlik çalışma sürelerinin fazla çalışma kabul edilmemesi ve fazla çalışma ücreti ödenmemesi de aynı hüküm kapsamındadır.

Toplu sözleşme sürecinde kamuoyunda en çok dikkat çekilen konuların başında hiç kuşkusuz 666 sayılı HK ile kamu görevlileri arasında oluşturulan ek ödeme adaletsizliğinin giderilip giderilmeyeceği yer almıştır. Buna rağmen Kurul kararının içeriğinde başta öğretim ve akademik personel olmak üzere hekim dışı sağlık personeli, din görevlileri ile 399 sayılı KHK eki II Sayılı cetvele tabi personelin ek ödeme oranlarına ilişkin haklı artış taleplerini karşılayacak bir hükme yer verilmemiştir. Söz konusu personelin, eşitlenmesinde esas alınacak personel bulunmadığı iddiasına dayanan bu adaletsizlikle ilgili olarak Kurulun kararda bir hükme yer vermemesi adaletsizliğe seyirci kalındığı algısı uyandıracaktır. Kurula yapılan başvuruların hemen bütününde yer alan bu konuyla ilgili olarak alınacak bir karar, kamu görevlileri arasında oluşturulan ek ödeme adaletsizliğinin giderilmesi yanında özelinde eğitim hizmet kolunda görev yapan kamu görevlilerinin büyük çoğunluğunu genelinde ise

maaş ve ücretler arasındaki adalet ve dengenin sağlanmasına da aracılık edebilecekken aksi yönde karara varılması doğru olmamıştır.

Diğer taraftan, gerek kamu görevlilerinin genelini ilgilendiren gerekse hizmet kollarını ilgilendirilen mali ve sosyal haklara ilişkin başvurularda belirtilen taleplerden

- 1- Memuriyet taban aylığı göstergesine uygulanacak taban aylığı katsayısı;
 - a) 01/01/2012-31/12/2012 döneminde (1,14690),
 - b) 01/01/2013-31/12/2013 döneminde (1,38746) olarak uygulanır.
- 2- Yan ödeme göstergelerinin aylık tutarlara çevrilmesinde kullanılacak yan ödeme katsayısı;
 - a) 1/1/2012-31/12/2012 döneminde (0,076776),
 - b) 1/1/2013-31/12/2013 döneminde (0,087525) olarak uygulanır.
- 3- Kıdem aylığı gösterge rakamı 100 olarak uygulanır.
- 4- Kıdem aylığının hesaplanmasında 25 yıl sınırlaması uygulanmaz.
- 5- Sendika üyesi kamu görevlilerine 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek 4 üncü maddesi kapsamında ödenen Toplu Sözleşme İkramesi; Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanlığı'nı yürüten konfederasyona bağlı sendikalara üye olan kamu görevlileri ile Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti'nde temsilcisi bulunan sendikalara üye olan kamu görevlilerine %30 artırımlı ödenmek kaydıyla;
 - a) 1/1/2012-31/12/2012 döneminde; 90 TL
 - b) 1/1/2013-31/12/2013 döneminde; 120 TL olarak ödenir.
- 6- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 202 nci maddesi gereği, her ne şekilde olursa olsun menfaat karşılığı çalışmayan veya herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşundan aylık almayan eşi için kamu görevlilerine ödenen eş yardımı tutarı;
 - a- 1/1/2012-31/12/2012 dönemi için; 200 TL,
 - b- 1/1/2013-31/12/2013 dönemi için; 240 TL olarak uygulanır.
- 7- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 202'nci maddesi gereği, çocukları için kamu görevlilerine aylıklarıyla birlikte ödenmekte olan çocuk yardımı;
 - a- 1/1/2012-31/12/2012 dönemi için; 50 TL,
 - b- 1/1/2013-31/12/2013 dönemi için; 60 TL olarak uygulanır.
- 8- Birinci ve ikinci fıkra kapsamındaki yardımlardan, 4688 sayılı Kanuna göre kamu görevlisi kapsamında sayılanlar ile kamu görevlilerinin emeklileri de yararlandırılır.
- 9- Bu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen tutarlar, yaş grubu ayırımı yapılmamak ve üniversite öğrenimi görmekte olan çocuklar için bir kat artırımlı olmak üzere ödenir.
- 10-657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 207'nci maddesi gereği ödenen doğum yardımı ödeneğinin gösterge rakamı 10.000 olarak uygulanır. Çoğul gebelik halinde, çocuk başına doğum yardımı ödenir.
- 11-Doğum yardımı ödeneğinden, 4688 sayılı Kanuna göre kamu görevlisi kapsamında sayılanlar ile kamu görevlilerinin emeklileri de yararlandırılır.
- 12- 657 sayılı Kanunun 208 nci maddesi gereği ödenen ölüm yardımı ödeneği;
 - a- Memurun kendisi için, En Yüksek Devlet Memuru Aylığı'nın 4 katı,

- b- Memurun eş ve çocukları için En Yüksek Devlet Memuru Aylığı'nın 2 katı olarak ödenir. Ölüm yardımı ödeneğinden, 4688 sayılı Kanuna göre kamu görevlisi kapsamında sayılanlar ile kamu görevlilerinin emeklileri de yararlandırılır.
- 13- Kamu kurum ve kuruluşlarına ait işyerlerinde, bünyelerinde görev yapan kamu görevlilerinin 0-4 yaş grubundaki çocuklarına yönelik kreş hizmeti sunarlar. Hizmetin sunulmadığı işyerlerinde görev yapan kamu görevlilerine, kreş hizmetinden faydalanacak her çocuk için aylıklarıyla birlikte ödenmek üzere;
- a- 1/1/2012-31/12/2012 dönemi için; 140 TL,
- b- 1/1/2013-31/12/2013 dönemi için; 160 TL kreş yardımı ödeneği ödenir. Kreş yardımı ödeneğinden, 4688 sayılı Kanuna göre kamu görevlisi
- 14- Kamu görevlilerine,
- a) İlk evliliklerinde en yüksek devlet memuru aylığının 5 katı,
- b) İlk defa evlenen çocukları için en yüksek devlet memuru aylığının 2 katı tutarında evlenme yardımı ödeneği ödenir. Evlenme yardımı ödeneği, evliliğin ilgili kanun hükümlerine göre gerçekleştiği tarihi takip eden ayda, aylıkla birlikte ödenir.
- 15- Servis hizmeti sunulmayan kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan kamu görevlilerine, (fazla çalışma kapsamında görev yapılan günler dahil) fiilen görev yaptıkları her gün için için 4 TL ulaşım yardımı ödenir.
- 16- Yemek servisi hizmeti sunulan kurum ve kuruluşlarda, 4688 sayılı Kanuna göre kamu görevlisi kapsamında sayılan kamu görevlileri yemek hizmetinden ücretsiz yararlanır. Bu kurumlarda görev yapan kamu görevlilerine, yemek servisi sunulan öğünler için yemek yardımı ücreti ödenmez.
- 17- Yemek hizmeti sunulmayan kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan kamu görevlilerine aylıklarıyla birlikte, görev başında geçirdikleri her öğün için 5 TL olmak üzere yemek yardımı ödeneği ödenir.
- 18- Memurlara Yapılacak Giyecek Yardımı Yönetmeliği kapsamındaki yardımlardan istihdam türüne bakılmaksızın bütün kamu görevlileri yararlandırılır. Makam ve görev tazminatı olanlar hariç olmak üzere bütün kamu görevlilerine;
- a) 2012 yılı için, 100 TL,
- b) 2013 yılı için, 125 TL nakdi giyecek yardımı yapılır. Memurlara Yapılacak Giyim Yardımı Yönetmeliği kapsamındaki aynı ve/veya nakdi giyecek yardımından yararlananlara, bu maddede belirtilen giyecek yardımı tutarı Yönetmelik kapsamında yapılan giyecek yardımına ilave olarak ödenir.
- 19- Bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri dahil olmak üzere kamu görevlileri ve emeklilerinden, muayene katılım payı alınmaz. Kamu görevlileri ile emeklilerinden, bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri dahil olmak üzere reçete başı ilaç katılım payı ile üç kutuyu aşan ilaçların her kutusu için alınmakta olan ilave katılım payı alınmaz.

- 20- 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun 89 uncu maddesi gereği kamu görevlilerine emekli ikramiyesinin ödenmesinde, 30 yıllık süre sınırlaması uygulanmaz. 5434 sayılı Kanun ve/veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi kapsamında hizmeti bulunanlardan mülga 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanununun 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden emeklilik, yaşlılık ya da malullük aylığı bağlanana da; bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerine tabi olarak bu Kanuna tabi daire, kuruluş ve ortaklıklarda geçen çalışmalarının karşılığı, emekli ikramiyesi ödenir.
- 21- Emekliye ayrılan kamu görevlilerine bağlanacak emekli aylığı; emekliye ayrılmadan önceki son maaşının net tutarı ile son maaşındaki özel kesintiler toplamına ilgili Kanundaki oranın uygulanması suretiyle bağlanır.
- 22- 23/4/1999 tarihi ile 14/2/2005 tarihleri arasında tabi oldukları personel mevzuatına göre almış oldukları disiplin cezası sonucu memuriyetleri sona erenlerden, 22/6/2006 tarihli ve 5525 sayılı Kanun uyarınca haklarında verilmiş disiplin cezaları bütün sonuçları ile ortadan kaldırılanların; memuriyetlerinin sona erdiği tarih ile 22/06/2006 tarihi arasındaki dönem içinde uzun vadeli sigorta kollarına tabi olarak sigorta primi ödenmemiş veya emekli keseneği yatırılmamış olan sürelerine ilişkin kesenek ve kurum karşılıkları ile fiili hizmet süresi zammı ve itibari hizmet süresi ait kurum karşılıkları, ilgili dönem içerisinde ödenmesi gereken tutarlar esas alınmak ve bu tutarlara ilişkin güncelleme yapılmamak kaydıyla memuriyetle ilişkilerinin kesilmesi işleminin yapıldığı tarihte son görev yaptıkları kurum/kuruluş tarafından 1/8/2012 tarihine kadar Sosyal Güvenlik Kurumu'na defaten ödenir.
- 23- 457 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ek geçici madde, 458 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa eklenen ek geçici madde ve 459 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyle 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununa eklenen ek geçici madde hükümleri; anılan ek geçici maddeler kapsamında belirtilen (sözleşmeli subay, sözleşmeli astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar dahil) ve bu ek geçici maddelerin hükümlerinden yararlanmamış olanlar ve 15.1.2005 tarihinden sonra göreve başlayanlar ile bunlardan anılan tarihten sonra emekli, adı malullük, vazife malullüğü aylığı bağlananlar ile dul ve yetim aylığı alanlar hakkında da uygulanır.
- 24- Kamu görevlilerine, Ramazan ve Kurban bayramlarında, bayram öncesi ödenen maaşlarıyla birlikte en yüksek devlet memuru aylığının (ek gösterge dahil) 2 katı tutarında bayram ikramiyesi ödenir.
- 25- 375 sayılı KHK'nin eki I Sayılı Cetvel'de yer verilen, Kadroları Sağlık Hizmetleri ve Yardımcı Sağlık Hizmetleri Sınıfında yer alan personel, Eğitim-Öğretim Hizmetleri Sınıfında ve Kadroları Din Hizmetleri Sınıfında yer alan personel ile Aylıklarını 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununa göre alanlara aşağıdaki oranlar üzerinden ek ödeme ödenir. (İlgili başvuruda ve tekliflerde belirtilen tablolarda gösterildiği şekilde)

hükümleri başta olmak üzere Kamu Görevlileri Sendikaları Heyeti Başkanı Ahmet GÜNDOĞDU ve hizmet kollarına ilişkin toplu sözleşmeyi imzalamaya yetkili diğer sendika temsilcileri tarafından yapılan Kurula yapılan başvurularda yer alan diğer hususların Kurul kararının içeriğinde aynen yer alması gerektiği kanaatiyle, uzlaşmazlığa ilişkin diğer hususların reddine ilişkin bölümüne, katılmıyoruz.

Av. Hüseyin Rahmi AKYÜZ
Memur-Sen Temsilcisi

Hacı Bayram TONBUL
Memur-Sen Temsilcisi

AYRIŞIK OY

1-Bilindiği gibi, Anayasa'nın 2nci maddesi "Cumhuriyetin temel nitelikleri"ni göstermekte ve bu nitelikler arasında "sosyal devlet" ilkesi de yer almaktadır. Sosyal devlet, kişilere sadece temel hak ve özgürlükler sağlamakla yetinmeyen, aynı zamanda, onların insan onuruna yaraşır bir hayat için gerekli olan maddi gereksinmelerini karşılamalarını da kendisine görev edinen devlettir. Başka bir deyişle, sosyal devlet, "sosyal adaleti gerçekleştiren", "kişinin ve toplumun refahını (sosyal refahını) sağlayan" ve "sosyal güvenlik hakkı tanıyan" devlettir. Sosyal devlet; sosyal adalet, sosyal refah ve sosyal güvenlik ayakları olan bir kavramdır.

1982 tarihli T.C. Anayasası'nın 2 ve 5inci maddeleri ile 60, 61 ve 62nci maddeleri, Devletimize sosyal devlet ilkesinin gereklerini yerine getirme görevi vermiştir. Bu görevin, devletin izlediği ekonomik politikalarla ya da maddi imkânlarının kısıtlılığı ile bir ilgisi olamaz. Çünkü asgari geçim oranları memurların yaşam hakları ile doğrudan ilgilidir. Böylece sosyal adalet gerçekleştirilir ve memurlara adil bir ücret politikası ve paylaşım yöntemi uygulanır.

Türkiye'de kişi başına GSMH'nın yıllara göre belirgin bir artış göstermesine karşın, kamu çalışanları artan reel gelirden yeterince pay alamamakta, gelirlerini belli bir düzeyde tutabilmek için hedeflenen enflasyon oranına bağlı bir aylık ücret artışına razı olmaya zorlanmaktadır. Yıllara göre aylık ve ücretlerdeki nominal artış, yıllık enflasyon oranının çok gerisinde kalmıştır. Son on yıllık ekonomik veriler incelendiğinde milli gelirin cari fiyatlarla %235, reel anlamda ise %68 arttığı görülmektedir. Buna karşın çalışanların milli gelirden aldığı pay ise aynı süre içerisinde %6,6'dan %5,6'ya gerilemiştir. Buna göre son 10 yılda yaşanan ekonomik büyümeye rağmen, kamu görevlilerinin gerçek geliri artmamış aksine azalmıştır. Kamuda personele ayrılan kaynağın yetersizliği; ücretlilerin milli gelirden aldığı payın da yıldan yıla azalmasına neden olmaktadır. Bu da uzun süreden beri kamu çalışanlarının aylık ve ücretlerinde reel bir düşüş yaşanmasına yol açmıştır.

Bir ülkede bir yıl içinde üretilen mal ve hizmetlerin toplam değeri olarak ifade edilebilecek milli gelirden herkesin adil bir pay alması, en yüksek gelirli kesimle en düşük gelirli kesim arasındaki farkın makul seviyelere getirilmesi; toplumsal refahı artıran ve sosyal barışı temin eden en önemli unsurdur.

Bununla birlikte çalışanların ücretlerinin fiyat artışlarından korunması ve milli gelirden yaşanan büyümeden eşit oranda pay alması ile ancak mevcut durumun korunması sağlanabilmektedir. Türkiye, 0,40 Gini katsayısı ile OECD ülkeleri içinde gelir dağılımı en bozuk ikinci ülke; %18 dolayındaki yoksulluk oranı ile de yoksulluk oranı en yüksek üçüncü ülke konumundadır. Türkiye'de ücretli çalışanların büyük çoğunluğu, istatistiki değerlendirmeye tabi tutulan en düşük gelirli %40'lık kesimi teşkil etmektedirler. Bu nedenle çalışanlara yalnızca enflasyon artışı kadar maaş artışı yapılması o ülkede artan refahtan her kesimin eşit şekilde faydalanamaması anlamı taşır ki bu durumda ekonomik iyileşmeden yeterli pay alamayan çalışanlar nedeniyle gelir dağılımında bir bozulma yaşanması kaçınılmazdır. Bir ülkede vatandaşların gelirlerinin enflasyon oranı üzerinde ve ekonomik büyüme ile orantılı olarak artması dahi yalnızca gelir dağılımındaki mevcut durumu korumaya yönelik olup, gerçek anlamda gelir artışı sağlamaz. Gelir dağılımında adaletin sağlanması ve sosyal devlet ilkesinin emrettiği sosyal refaha ulaşılması için kamu görevlilerine enflasyon artışı, ekonomik iyileşme ve refah payı olarak nitelendirilebilecek unsurlar göz önünde bulundurulmak kaydıyla bir ücret artışı sağlanmalıdır. Bu noktalardan hareketle, Kamu

İşveren Temsilcilerinin beyan ettikleri “devletin mali kaynaklarının yetersiz olduğu gerekçesi” kabul edilemez. Bu gerekçe, insanların yaşam ve geçim hakkının, sosyal devlet ilkesinin önüne geçemez. Devletin bu konuda bir takdir yetkisinden de söz edilemez. Devlet, sosyal devlet ilkesinin kendisine yüklediği ödevlerden kaçamaz.

Anayasanın 55nci maddesi “Ücret emeğin karşılığıdır. Devlet, çalışanların yaptıkları işe uygun adaletli bir ücret elde etmeleri ve diğer sosyal yardımlardan yararlanmaları için gerekli tedbirleri alır.” demektedir. Dolayısıyla anayasa koyucu devlete, çalışanlarına adil bir ücret alma ve sosyal yardımlardan faydalandırma görevini yüklemiştir. Bu görev çalışanlar için ise bir hak niteliği taşımaktadır.

Gelir dağılımında adaletin sağlanması, ülkede en alt gelir grubu ile en üst gelir grubu arasında büyük uçurumlar oluşturmayacak, çatışmaya yer vermeyecek bir yapının kurulması ile mümkündür. Düşük gelirli grupların tüketim eğilimlerinin yüksek olması, tasarruf ve dolayısıyla, servet birikiminin oluşmasını engellemektedir. Böylece, düşük gelir-düşük servet-yeniden düşük gelir kısır döngüsü sürekli olarak yaşanmaktadır. Dolayısıyla, etkin bir yeniden dağılım önlemlerinin alınmadığı piyasa ekonomilerinde servet artışının büyük bir bölümü, serveti yüksek grupların eline geçmektedir.

Anayasanın 55nci maddesinde Devlet için bir görev, çalışanlar için ise bir hak olarak tanımlanan adaletli bir ücret ve sosyal yardım sistemi, kamu görevlileri için de oluşturulmak zorundadır. Kamu görevlileri sendikaları da bu nitelikteki taleplerinin karşılanması amacıyla Kamu Görevlileri Hakem Heyeti’ne başvurmuşlardır. Bu nedenle gelir dağılımında adalet sağlamanın yolu çalışanlara refah payı ödemesi yapılmasından geçmektedir.

2- Uzun yıllardan beri yıllık mali plan çerçevesinde bir enflasyon hedeflemesi yapılmakta ve kamu görevlilerinin maaşları hedeflenen enflasyon oranlarına uygun şekilde artırılmaktadır. Ancak birçok defa gerçekleşen enflasyon, hedeflenen enflasyonu aşmış ve memur maaşlarına yapılan zam oranlarının üzerinde bir fiyat artışı yaşanmıştır. Her ne kadar, dönem sonunda memur maaşlarına yapılan artışla, ortaya çıkan enflasyon arasındaki fark kapatılsa da, mal ve hizmet fiyatları, ilgili dönem içinde memur maaşlarına yapılan artışları geçtiği için, maaşlar reel olarak azalmaktadır. Dönem sonlarında yapılan enflasyon farkı artışı, mevcut erimeyi telafi etmemekte yalnızca durdurmaktadır. Bu nedenle kamu çalışanlarının maaşlarının enflasyona karşı korunması için hedeflenen enflasyon uygulamasından vazgeçilerek, kamu çalışanlarına gerçekleşen enflasyon üstüne refah ücreti eklenmek suretiyle ücret artışı yapılmalı, enflasyon farkı, erimenin başladığı ay itibarı ile ödenmelidir.

3- Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre Tüketici Fiyatları Endeksindeki artış 2011 yılında %10,45 olmuş; 2011-2012 Nisan ayları arasında yıllık %11,14 olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte son bir yıl içinde doğalgazın metreküp fiyatı %33; elektriğin kilowatt fiyatı %22; benzinin litre fiyatı %23; mazotun litre fiyatı ise %24 oranında artmıştır. Mutfak enflasyonu olarak tabir edebileceğimiz gıda fiyatlarında ise ortalama artış %20’yi bulmuştur. Buradan hareketle kamu idareleri de lojman, kreş, vergi, resim ve harçlarda %10 ile %15 arasında değişen oranlarda artışlar yapmışlardır. Bir taraftan vatandaşların tüketmek zorunda oldukları mal ve hizmetlerde yaşanan fiyat artışları, diğer taraftan kamunun kendi alacaklarına uyguladığı artış oranları dikkate alındığında, kamu görevlilerine ve emeklilerine yapılacak maaş artışlarının en alt sınırının %12 olması gerektiği ortaya çıkmaktadır.

4- Esasen kamu görevlileri sendikalarının kamu işveren tarafı ile müzakereleri 2002 yılında başlamıştır. 2010 yılında gerçekleştirilen anayasa değişikliğinin ardından getirilen toplu sözleşme sistemi, 10 yıllık toplu görüşme sistemini, kazanımları, alınan kararları ve o dönemde oluşturulan kurumları yok saymamalıdır. Bu bakımdan her ne kadar Kamu Görevlileri Hakem Kurulu, üyeleri ve verdiği kararların etkisi değişse de Uzlaştırma Kurulu; toplu sözleşme sistemi de toplu görüşme sisteminden ayrı tutulmamalı, devlette devamlılık ilkesinin esas alındığı gerçeği unutulmadan Uzlaştırma Kurulu'nun 9 yıllık süreçte özellikle kira, giyim, gıda, ulaşım ve harcırahlarla ilgili olarak verdiği kararlara rağbet edilmelidir.

5- Anayasanın 18. maddesinde hiç kimsenin zorla çalıştırılmayacağı, angaryanın ise yasak olduğu vurgulanmaktadır. Bu konu ile ilgili olarak Türkiye 29 ve 105 sayılı ILO sözleşmelerini imza altına almıştır. Türkiye'nin de imza altına aldığı 29 sayılı ILO sözleşmesinin 14üncü maddesinin birinci fıkrasında, cebri çalıştırmalarda ödenecek ücretin dahi yürürlükteki ücretten aşağı olamayacağı vurgulanmaktadır. Ancak Türkiye'de ortalama bir kamu görevlisinin saat başına denk gelen ücreti 12 lira dolayında iken; aynı kamu görevlisine bir saatlik fazla mesai karşılığı ödenen ücret 1,35 liradır. Buradan hareketle bu uygulamanın insan haklarına aykırı olduğu görülmekte, bir saatlik fazla mesai ücretlerinin, işçilerde olduğu gibi kişinin normal çalışma süresindeki bir saatlik ücretinden az olmaması sağlanmalıdır.

6- 2 Kasım 2011 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname (KHK), sosyal tarafların görüşlerine başvurulmadan hazırlanmıştır. Oysa bu tür düzenlemelerde sosyal tarafların görüşlerinin alınması esas olmalıdır.

Ücret adaleti, çok yönlü sağlanması gereken bir unsurdur ancak ilgili KHK ile farklı kurumlarda aynı unvana sahip kamu görevlilerinin ücretleri eşitlenmiş, kamu görevlilerinin bütününe kapsayan ücret dengesi göz ardı edilmiştir.

666 sayılı KHK ile getirilen ek ödeme artışlarında; en yüksek artışlar, daire başkanı ve üstü unvanlarda olmuş; düşük maaş alan memurlarla yüksek maaş alanlar arasındaki makas açılarak yeni bir adaletsizlik ortaya çıkmıştır. 2011 yılı Ocak ayı itibarı ile bu makas 4,4 kata kadar düşürülmüşken KHK'nın getirdiği ek ödeme sistemi, en düşük maaş alan kamu görevlisi ile en yüksek maaş alan kamu görevlisi arasındaki farkın büyümesine ve dikey adaletsizliğin artmasına neden olmuştur.

KİT'lerde I Sayılı Cetvele tabi olarak çalışan personelden bölge müdürü, başmüdür, fabrika müdürü, müessese müdürü, işletme müdür, diğer müdürler ve yardımcıları ile savunma uzmanları ve sivil savunma uzmanlarının ek tazminat oranlarında azalma olmuştur. Bu durum, büyük bir adaletsizlik doğurmakta ve kazanılmış haklardan geriye gidiş anlamı taşımaktadır.

KHK ile farklı kurumlarda emsali bulunan unvanların ücretleri eşitlenmeye çalışılırken, kamu görevlilerinin büyük çoğunluğunu oluşturan öğretmen, din görevlisi, PTT çalışanı, demiryolu çalışanları, hekim dışı sağlık personeli, polis, subay, ast subay, profesör, doçent, yardımcı doçent, araştırma görevlisi gibi birçok kamu görevlisinin ek ödeme oranları artırılmamıştır. Bir tarafta ücretlerinde hiç artış yapılmayan hatta tazminatları azaltılan kamu görevlileri bulunurken, diğer tarafta ücretleri yüksek oranlarda artacak kamu görevlilerinin varlığı çalışmaya barışının bozulmasına yol açabilecek bir olumsuzluk oluşturmuştur.

Maaş ve özlük hakları ile hizmet sınıfları aynı olacak şekilde görev yapacak kariyer uzman istihdamını esas alan kariyer uzmanlık sistemi getirilmesine rağmen unvanları aynı olmakla birlikte uzmanlar arasında merkez-taşra ayırımına gidilmiş; kariyer uzmanlık ve kariyer olmayan uzmanlık uygulaması başlatılmış ve hem dikey hem de yatay anlamda ücret adaleti zedelenmiştir.

Yapılan düzenlemenin eşit işe eşit ücret getirmesi, en düşük ortak paydada değil; ancak kimseyi hak kaybına uğratmadan gerçekleşmesi ile mümkün olacaktır. Gerçekleştirilen toplu sözleşme görüşmelerinde yukarıda sayılan bu aksaklıkların giderilmesi için bir çalışma yapılması konusunda anlaşılacağı gibi Kamu Görevlileri Hakem Kurulu da bu yönde bir karar almamıştır.

7- Kamu görevlilerine yapılan ek ödemelerden, döner sermaye, fon gelirlerinden ödenen paylardan ve özel hizmet tazminatının belli oranı dışında kalan tutardan emekli kesintisi yapılmamakta, bu da memurlarımızın emekli olmaları durumunda alacakları emekli maaşlarının %40 ile %60 oranında azalmasına neden olmaktadır. 5510 sayılı Kanunun amacı sosyal güvenlik sisteminde norm ve standart birliği sağlamak olarak açıklanmıştır. 4857 sayılı Kanuna tabi olarak görev yapan bir işçiye yapılan bütün ödeme unsurları, emekli maaşının belirlenmesi konusunda hesaba katılmakta ancak bir memur için aynı durum söz konusu olmamaktadır. Benzer bir adaletsizlik emekli ikramiyesi hesabında da yaşanmaktadır. Kamu görevlilerinin 30 yılın üstündeki çalışma süreleri emekli ikramiyesi hesabına dâhil edilmezken işçilerin çalıştıkları sürelerin tamamı dikkate alınmaktadır. Bu durum çalışanlar arasında kamu görevlileri aleyhine bir ortam oluşturmakta ve adalet ilkesine zarar vermektedir.

Bu şekilde oluşan istihdam politikaları sonucunda, bir memur emeklisi, işçi emeklisinden yarı yarıya daha az emekli ikramiyesine hak kazanmakta; çalışırken işçiden daha yüksek alan bir memur, emekli olması durumunda işçi emeklisinden daha düşük emekli maaşı almaktadır. Bu nedenle de kamu görevlileri emekliye ayrılmaktan kaçınmakta, uzun süre çalışmaya devam etmektedirler.

Bu nedenle memur maaşını oluşturan bütün kalemler ile ek ödeme, döner sermaye ve diğer ödemelerin de emekli keseneğine dâhil edilerek, emekli olacak memurların yaşadığı mağduriyetler giderilmeli; kamu görevlilerinin emekli ikramiyesi için öngörülen 30 yıl sınırlaması kaldırılmalı, bu yolla her çalışanın çalıştığı süre ile orantılı olarak emekli ikramiyesi alması sağlanmalıdır. Emeklilerimizin de gelir dağılımdan adil bir pay almasını sağlayacak uygulamalara geçilmelidir.

8- Asli görevi, kişi ve kurumların kazançlarıyla orantılı vergi olarak kamu hizmetlerini sunmak olan vergi politikaları ülkemizde bu işlevini yitirmiştir. Bugüne kadar bütün uyarı ve şikâyetlere rağmen gelir vergisinin alt oranı değiştirilmemiş ancak geliri çok yüksek olanlardan alınan verginin oranı % 40'tan % 35'e indirilerek (2006 yılında yıllık geliri 40 bin TL'nin üzerinde olanların) üst gelir grubunda olanların ödemekte olduğu vergiler 5 puan azalmıştır. Daha önce % 25 olan orta gelirli vatandaşlarımız üzerindeki vergi yükü ise 2 puan artırılmak suretiyle % 27'ye çıkarılmış ve dar gelirli vatandaşlarımız üzerindeki vergi yükü biraz daha artırılmıştır. Bu şekilde özellikle sözleşmeli statüde çalışan personelin eline geçen ücret yıl içinde bir üst vergi dilimine geçtiği için düşmekte, dönem içinde yapılan maaş artışları vergi dilimi nedeniyle ele geçen ücrete yansımamaktadır.

Neresinden bakılırsa bakılsın ülkemizde gelir dağılımında bir adaletsizlik mevcuttur. Aynı zamanda vergi dağılımında da bu adaletsizlik devam etmektedir. Nitekim ülkemizde tahsil edilen vergi gelirlerinin %65'ten fazlasının dolaylı vergiler aracılığıyla elde ediliyor olması, bu adaletsizliğin bir göstergesidir. Bu nedenle, ortalama memur maaşının yıllık toplam tutarı dikkate alınarak, gelir vergisi dilimleri yükseltilmelidir.

9- Devletin asli görevlerinden bir tanesi de aile birliğinin korunması yönündedir. Bu nedenle kamu görevlilerinin eş durumu, öğrenim özürlü ve sağlık özürlü nedeniyle tayinlerinin düzenli olarak gerçekleştirilmesi, parçalanmış ailelerin bir araya getirilmesi zorunludur.

10- Kamuda sözleşmeli personel istihdamı ağırlık kazanmaya başlamıştır. Özellikle iş güvencesinden yoksun 4-B ve hastalık, doğum, evlenme, ölüm gibi izinlerin, tayin, terfi gibi hakların kısıtlandığı, 4-C statüsünde istihdamın kamuda yaygın haline dönüşmesi son derece dikkat çekicidir.

Kamuda personel giderlerinin azaltılması amacıyla, temizlik, güvenlik gibi bazı hizmetlerin ihale yoluyla özel şirketlere devredilmesi uygulaması artık kamu hizmetlerinin taşeron şirket elemanları aracılığıyla gördürülmesi boyutuna ulaşmıştır.

Bu nedenle kamudaki aşırı taşeronlaşma önlenmeli, devletin asli ve sürekli görevleri memurlar eliyle gördürülmeli, açıktan uzun süreli vekil olarak atanan personeller ile 657 Sayılı Kanunun 4/B maddesi kapsamında ve diğer mevzuat hükümlerine göre sözleşmeli olarak çalışan personel kadroya geçirilmeli, bu kapsamda personel istihdamına son verilmelidir.

11- Ülkemizde kamu personel sistemi de çok çeşitli bir yapı oluşturmaktadır. Kamuda 657 sayılı Kanunun 4-A, 4-B, 4-C maddeleri ile kadrolu, sözleşmeli, geçici personel çalıştırılmakta; 4924 sayılı Kanun, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı gibi çok çeşitli statüde personel istihdam edilmektedir. Dolayısıyla bu durum, kamuda çok başlı ve karmaşık bir istihdam yapısını ortaya çıkarmaktadır. Aynı kurum içinde aynı işi yapan ancak tabii oldukları yasal mevzuatın farklı olması nedeniyle; maaşları, emeklilik hakları, iş güvenceleri, sosyal ve özlük hakları farklı olan kamu görevlileri bulunmaktadır.

Kamu istihdamında yeknesaklığın ve adaletin sağlanabilmesinin yolu, kamudaki çok başlı yapıyı sonlandırmaktan ve tüm çalışanların iş güvencesi, sosyal haklar, toplu sözleşmeli ve grevli sendikal hak ve izin haklarını da içeren, insanca yaşayabileceği bir ücret aldığı, asli ve süreklilik arz eden bir statüye kavuşturulmasından geçmektedir. Bu doğrultuda, farklı hukuki statü çerçevesinde istihdam edilen personelin haklarının kadrolu memurlara yaklaştırılması ve mağduriyetlerin acilen giderilmesi bir zorunluluk haline gelmiştir.

Kamuda çalışanlar arasında en kısıtlı haklara sahip olan kesim ise hiç şüphesiz ki; 657 sayılı Kanunun 4-C maddesi uyarınca çalıştırılan geçici personeldir. Bu kapsamda çalıştırılan personelin yıllık izin, iş güvencesi, sosyal yardım gibi hakları bulunmazken; maaşları da son derece düşüktür.

Bununla birlikte 2010 yılında gerçekleştirilen toplu görüşmelerde aile yardımının tüm sözleşmeli personele ödenmesi konusu karar altına alınmıştır. Dönemin Devlet Personel Başkanlığından sorumlu bakanı olan Sayın Hayati Yazıcı, 19 Nisan 2011'de bir sendika ziyareti sırasında "4-C'li personele aile yardımı ve çocuk yardımı ödenmesi için Bakanlar

Kurulu Kararı hazırlandığını” açıklamıştır. Bu açıklamanın üzerinden 1 yıldan fazla bir zaman geçmiş olmasına rağmen hala aile yardımı ödeneği için Bakanlar Kurulu Kararı çıkmamıştır.

2011 yılı içinde yapılan mevzuat değişikliği ile birlikte tüm sözleşmeli kamu personelinin aile yardımı ödeneği alması sağlanmışken yalnızca 4-C’li personelin bu ödenekten mahrum bırakılması, eşitlik ve hakkaniyet ilkesiyle bağdaşmayan bir durum arz etmektedir. Anayasamızın eşitlik ilkesinin bir gereği olarak, ayırım yapılmaksızın tüm kamu personeli arasında hakkaniyete uygun bir yapı oluşturulması, sosyal devlet ilkesinin aileyi ve çocukları koruma mantığının, istisnasız tüm çalışanlarımıza uygulanması, bir zorunluluk haline gelmiştir.

Bunun yanında Haziran 2011’de kamuda sözleşmeli olarak çalışmakta olan personelin kadroya geçirilmesi sağlanmışken, 4-C’li personelin kapsam dışında tutulması, kamuda sözleşmeli olarak çalışan, kamu görevlileri sendikalarına üye olma hakkı bulunan ve dolayısıyla kamu görevlisi olarak kabul edilmesi gereken 4-C’li personelin bir kez daha mağdur edilmesine neden olmuştur. Bu bakımdan Anayasanın eşitlik ilkesi adına 4-C’li personelin de kadroya geçirilmesi uygun olacaktır.

12- Bütün bunlara ek olarak kamu görevlilerine anayasada belirtilen ilkelere uygun adil bir ücret verilmesi için ek gösterge, özel hizmet tazminatı, fiili hizmet zammı, kadro görev tanımları, tayin, atama ve terfi sistemlerinin gözden geçirilmesi bir zorunluluk arz etmektedir.

Yukarıda sıralamış olduğum gerekçelere dayanarak işbu kararın;

a) 4 üncü maddesinde ve alt bentlerinde, kamu görevlilerinin ve sözleşmeli personelin maaşlarının 2012 yılının birinci ve ikinci altı aylık dilimlerinde ayrı ayrı %4’er ve 2013 yılının birinci ve ikinci altı aylık dilimlerinde ayrı ayrı %3’er oranında artırılmasının yeterli olmadığı;

b) 5 inci maddesinde, ücretleri Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla belirlenen personelin ücretlerinin 2012 yılının birinci ve ikinci altı aylık dilimlerinde ayrı ayrı %4’er ve 2013 yılının birinci ve ikinci altı aylık dilimlerinde ayrı ayrı %3’er oranında artırılmasının ülkenin ekonomik gerçekleriyle bağdaşmadığı;

c) 6 ncı maddesinde ve alt bentlerinde anılan dönemlerde memur ve sözleşmeli personelin maaşlarına yapılacak artışların dönemler itibarı ile enflasyon artışlarının gerisinde kalması durumunda, ortaya çıkan farkın, dönem sonunda ödenmesinin; maaşları enflasyon artışından korumadığı, bu nedenle memur, sözleşmeli personel ve emeklilerin maaşlarına enflasyon farkının ortaya çıktığı ay itibarı ile fark verilmesinin gerekli olduğu;

d) 13 üncü maddesinde belirlenen tazminat oranlarının yetersiz olması ve artırılması gereğinden hareketle;

Memur maaşını oluşturan bütün kalemler ile ek ödeme, döner sermaye ve diğer ödemelerin de emekli keseneğine dâhil edilmesi,

Kamu görevlilerinin emekli ikramiyesi için öngörülen 30 yıl sınırlamasının kaldırılması,

Tüm kamu görevlilerinin ve emeklilerinin maaşlarına 1 Ocak 2012’den geçerli olmak üzere taban aylığa yansıtacak şekilde aylık net 100 TL zam yapılması,

Bu artışa ek olarak tüm kamu görevlilerine ve emeklilerine 2012 yılı için birinci ve ikinci aylık dilimlerde ayrı ayrı %10'ar (%10+10) maaş artışı yapılması; bu artışların aynı şekilde 2013 yılında da kamu görevlilerinin maaşlarına eklenmesi,

Yılda iki kez dini bayramlar öncesinde tüm kamu görevlilerine brüt asgari ücret tutarında "Bayram İkramiyesi" ödenmesi,

Özel hizmet tazminatında yaşanan adaletsizliklerin giderilmesi için özel hizmet tazminat oranlarının eğitim durumu, kadro ve pozisyona göre yeniden belirlenmesi, bu amaçla öncelikle özel hizmet tazminat oranlarının 21 puan artırılarak, tüm kamu görevlilerinin ve emeklilerinin maaşlarına net 100 TL daha özel hizmet tazminatı eklenmesi,

En düşük ek gösterge rakamının 2200 olarak belirlenmesi, Genel İdare Hizmetleri ve Yardımcı Hizmetler Sınıfında çalışan memurlara eğitim durumlarına göre yükselebilecekleri derecelerin kadrosunun verilmesinin sağlanması, ek gösterge uygulaması 8. dereceden itibaren başlatılması ve tüm ek gösterge rakamlarının 800'er puan artırılması,

666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ortaya çıkan ek ödeme sorunların giderilmesi için öğretmen, din görevlisi, hekim dışı sağlık personeli, posta dağıtıcısı, araştırmacı, polis, subay, ast subay, profesör, doçent, yardımcı doçent, araştırma görevlisi gibi ek ödeme artışından faydalanamayan kamu görevlilerinin ek ödeme oranlarının 25-75 puan artırılması,

Kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan uzmanlar arasında oluşturulan kariyer uzmanlığı-normal uzmanlık, merkez-taşra uzmanları gibi farklılıkların giderilmesi,

Fazla mesai ücretinin, çalışanın normal çalışması karşılığında aldığı saat başı ücretten az olmayacak şekilde artırılması,

Saat başı ek ders ücretinin net 15 TL olarak uygulanması ve kamu kurum ve kuruluşlarında fiilen öğretmenlik yapan personele de ek ders ücreti verilmesi,

Ortalama memur maaşının yıllık toplam tutarı dikkate alınarak, gelir vergisi tarifesi dilimlerinin yükseltilmesi,

Aile yardımının 238,3 TL, çocuk parasının ise 0-6 yaş çocuk için 66,2 TL, 6 yaş üstü çocuk için 33,1 TL olarak belirlenmesi, bu ödemeden ayırım yapılmaksızın tüm 4/C'li ve değişik adlar altındaki sözleşmeli personelin de faydalanmasının sağlanması,

Tüm kamu görevlilerinin işçilerde olduğu gibi yemeklerden ücretsiz yararlandırılması, yemek hizmeti sunulmayan işyerlerinde yemek ücretinin nakit olarak ödenmesi,

Tüm kamu görevlilerine giyim, kira, evlenme, ulaşım, doğum, ölüm ve eğitim yardımının Uzlaşırma Kurulu'nun daha önce verdiği kararlara uygun şartlarda ödenmesi,

Tüm sendika üyesi kamu görevlilerine, memur maaş katsayısının 20 bin gösterge rakamı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarın (aylık 110 TL) Toplu Sözleşme İkramiyesi olarak verilmesi,

Vatani görevini yapmak üzere ya da doğum yapması nedeniyle ücretsiz izne ayrılan kamu görevlilerinin sosyal güvenlik primlerinin kurumları tarafından yatırılmaya devam edilmesi, söz konusu personele izinleri süresince maaşlarının ¼'ü oranında destek ödemesi yapılması;

Sendika temsilcileri ile Kamu İşveren Temsilcilerinin aralarında anlaşarak Kamu Görevlileri Hakem Kurulu Kararı'na ekledikleri teklifleri kabul etmekle birlikte, 4, 5, 6 ve 13'üncü maddelerle ilgili itiraz ve tüm tekliflerimin dikkate alınması; hizmet kolları itibarı ile toplu sözleşme görüşmelerinde dile getirilen tekliflerin tamamına yakınının görüşülüp, değerlendirilmeye tabi tutulmadan reddedilmesi nedeniyle, Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na sunulmuş bulunan, hizmet kollarına ait tüm konuların kabul edilmesi yönünde, serhli olarak imzalıyorum.

Önder KAHVECİ
TÜRKİYE KAMU-SEN TEMSİLCİSİ
Üye

ALİ KILIÇ'IN KARŞI OY GEREKÇESİDİR.

I- Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun çalışma biçimine ilişkin açıklama:

Hakem Kurulu, yetkili sendikalar ile Memur Sen, T. Kamu Sen ve KESK temsilcilerini dinledikten sonra, 21 Mayıs 2012 günü düzenlenen anlaşmazlık tutanaklarında anlaşamadığı belirtilen sendika ve konfederasyonların 24 Nisan 2012 günü Devlet Personel Başkanlığı'na bildirdiği talepleri ile ilgili tek tek değerlendirmede bulunmamıştır. Dolayısı ile toplu sözleşme görüşmelerinde uygulanan usul hatalıdır. Toplu sözleşme görüşmeleri sonucunda düzenlenen tutanakta üzerinde uzlaşılan ve uzlaşılamayan hususların ayrı ayrı ve taleplerin tek tek belirtilmesi gerekirdi. Ancak 21 Mayıs 2012 günlü toplu sözleşme görüşmeleri sonucunu düzenleyen tutanakra baktığımızda üzerinde uzlaşılamayan konuların belirtilmediği, sadece sendika ve konfederasyonların diğer TİS önerileri olduğu şeklinde bir ibareye yer verilmiştir. Tutanak böyle düzenlendiğine göre Hakem Kurulu'nun sendika ve konfederasyonların 24 Nisan 2012 günü Devlet Personel Başkanlığı'na bildirdiği TİS önerilerinde yer alan ve üzerinde uzlaşılamayan konuların hepsini ayrı ayrı değerlendirip, oylaması gerekirdi. Bu yöntemle başvurulmaması esası etkileyen önemli bir usul eksikliğidir.

4688 sayılı Kanununun, Anayasanın 90. Maddesine göre Türkiye tarafından onaylanarak yürürlüğe konulan uluslar arası sözleşmelere rağmen grev hakkı düzenlemesi olmadan değiştirilmesi yetersiz olup, toplu sözleşme hakkının kullanılmasında grev hakkının olmazsa olmaz olduğu yaşanan pratik süreç ile kanıtlanmıştır. Toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine greve başvurulmaksızın doğrudan doğruya zorunlu olarak Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'na başvurulması ve bu kurul kararlarının da bağlayıcı olması sistemin işleyişinde emekçilerin aleyhine bir sonuç doğurmuştur. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu üyelerinden başkan dâhil 7 kişinin Bakanlar Kurulu tarafından atanması kurul kararlarının sonucunun kamu emekçileri lehine olamayacağına da kanıtı olmuştur.

II- Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nda görüşülen genel konularla ilgili alınan kararın 4, 5, 6. Maddeleri ile ilgili karşı oy gerekçem:

1- Kurul kararının 4. ve 5. Maddeleri ile kamu emekçilerinin beklentilerine uygun maaş artışı yapılmamıştır. Kamu emekçilerinin insanca yaşayacak bir ücrete kavuşabilmesi için en az aylık alan kamu emekçisinin aylığının 2.145.-TL'ye yükseltilmesi gerekmektedir. TÜİK tarafından 425 mal ve hizmetin fiyatının takibi ile oluşturulan TÜFE ve ÜFE rakamları gerçeği yansıtmamaktadır. Kamu emekçilerini ve bir bütün olarak geniş kesimleri birebir ilgilendiren mal ve hizmet sayısı 90 civarındadır. Dolayısı ile bu 90 kalemin fiyatları üzerinden bir enflasyon hesaplaması yapıldığında gerçek enflasyon rakamları ortaya çıkacak ve son 10 yıldaki ücret kayıpları anlaşılacaktır. Bu bakımdan TÜRK-İŞ'in Mayıs 2012 itibarı ile 4 kişilik bir aile için belirlemiş olduğu 3.014.-TL'lik yoksulluk sınırının dikkate alınması gerekmektedir. Maliye Bakanlığı verilerine göre ortalama memur maaşı 1.894.-TL olarak açıklanmış olup, yoksulluk sınırının çok altındadır. Daha çok parametreden bahsedilebilir. Ancak anlaşılana o ki siyasal iktidar bütçe tercihlerini yaparken, kamu emekçilerinden yana bir tercih kullanmamaktadır. Neo liberal politikalar ekseninde hazırlanan bütçe gayri safi milli hâsıla ile kıyaslandığında kamu emekçilerine ayrılan payın giderek azaldığı görülmektedir. Özelleştirmeler yolu ile kamu yatırımı ve kamu istihdamı daraltılmakta,

buna paralel olarak da kamu emekçilerinin gayri safi milli hâsıla içindeki payı giderek düşmektedir. Bütün bunlara dur demek ve kamu emekçilerinin hak ettiği ücreti alabilmesi amacı ile en az aylık alan kamu emekçisinin ücretinin 2.145.-TL'ye yükseltilerek %30'luk ücret artışının sağlanması, bu sağlandığı takdirde 2013 yılı içinde ücrette reel kayıp yaşanmayacak şekilde bir artış öngörülmelidir. Kamu emekçilerine verilecek maaş zamlarının bütçeye ek yük getireceği ve böylece borçlanmaya veya ek vergiler getireceği söylemi gerçekçi değildir. Kamu emekçilerine ve emeklilerine verilecek tüm maaş artışları ekonomide verimliliği artıracak, bu ücretler iç piyasada harcanacağından ötürü ekonomi canlanacak ve vergi gelirleri doğrudan doğruya artacaktır. Böylece verilen maaş artışları tekrar bütçeye gelir olarak geri dönecektir. Bu basit ekonomi kuralını bile anlamak istemeyen siyasal iktidarın tercihinin emekçiden yana olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu gerçeklerle Kamu Görevlileri Hakem Kurulunun 2012 yılı için maaş artışlarına %4+%4, 2013 yılı için %3+%3 zam oranını yetersiz bulduğumdan katılmıyorum.

2- Kurul kararının 6. Maddesi ile enflasyon farkının dönem sonunda yansıtılması ile kamu emekçileri bir kez daha mağdur edilmiş olacaktır. Yapılması gereken ise enflasyon farkının gerçekleştiği ayda maaşlara yansıtılmasını içerecek bir karar alınması idi. Bu gerekçe ile kurul kararına katılmıyorum.

III- Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nda görüşülen genel konularla ilgili alınan kararın 13. Maddesi ile ilgili karşı oy gerekçem

1- Kurul kararının 13. Maddesinde, Müze Araştırmacısı, Arşivci, Folklor Araştırmacısı, Kütüphaneci, Kitap Patologu ve Sosyolog unvanlı kadrolarda bulunan personelin özel hizmet tazminatının zam ve tazminat kararnamesinin 2 sayılı özel hizmet tazminatının cetvelinin (E)Teknik hizmetler bölümünün 1 inci sırasının (d) bendine göre özel hizmet tazminatının ödenmesi öngörülmüştür. Oysa bir üst bend olan (c) bendine göre ödeme yapılması gerekmektedir. Çünkü Kültür Ve Turizm Bakanlığı Personel Daire Başkanlığının 11 Temmuz 2011 tarih ve 146578 sayılı, Maliye Bakanlığı Ve Devlet Personel Başkanlığına hitaben yazdığı yazıda Folklor Araştırmacısı, Müze Araştırmacısı, Kütüphaneci Ve Kitap Patolog unvanlarında özel hizmet tazminatını 2 sayılı cetvelinin (E) bölümünün 1 inci sırasının (c) bendine göre alması gerektiği gerekçeleriyle ifade edilmiştir. Buna rağmen, Maliye Bakanlığı genellikle 2 yıllık ön lisans mezunlarına ödenen ve emsali arkeologdan düşük olan (d) bendine göre özel hizmet tazminatı verilmesini toplu sözleşmelerde önermiştir. Bu durum hakkaniyete uygun değildir. Hepsi lisans mezunu olan ve mesleki teknik öğrenim gören bu gurubun tıpkı Arkeolog, İstatistikçi gibi aynı oran üzerinden eşitlik gereği özel hizmet tazminatı alması gerekmektedir. Bu madde görüşülürken diğer hizmet kollarındaki sendikaların Maliye Bakanlığı'nın önerisini imzaladığı, ancak Kültür Sanat hizmet kolunda anlaşma olmadığı gerçeği ortaya çıkmıştır. Bu çelişik durumun giderilerek bu hizmet kolunda bu taleple ilgili karar alınması gerekirdi. Hakem kurulunun bu talebi kabul etmemesi adalet ve hakkaniyete aykırıdır. Bu nedenle kurul kararına katılmıyorum.

IV- Kamu Görevlileri Hakem Kurulunda kabul edilmeyen genel konuları ilgilendiren diğer talepler ile ilgili karşı oy gerekçem:

1. KESK temsilcisi tarafından talep edilen kamu kesiminde çalıştırılan ve güvencesizler olarak tarif edilen 657 sayılı yasanın 4/B maddesine göre çalıştırılan sözleşmeli personel, 4/C maddesine göre çalıştırılan geçici personel, 86. maddesine göre çalıştırılan vekil personel, 36. maddesine göre hizmet alımı yolu ile çalıştırılan taşeron işçiler ve özel yasalarına göre çalıştırılan tüm sözleşmeli personelin kadroya

alınarak güvenceli istihdam biçimine kavuşturulması gerekmektedir. Çalışma hakkının gereği olarak güvenceli çalıştırılması gereken personelin güvencesiz çalıştırılmaya devam ettirilmesi ayrıca ağır bir hukuk ihlalidir. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun bu öneriyi reddetmesine karşı olduğumu belirtmek isterim.

2. AKP iktidarı döneminde kamu emekçilerinin aylığı arttırılmayıp, aylıklara ilişkin hükümlerin uygulanmadığı ek ödeme adı altında ilave ödemeler getirilmiştir. Son olarak bu ödemeler 666 sayılı KHK ile düzenlenmiş ve yeni adaletsizlikler yaratılmıştır. Konfederasyonların ek ödemelerin yeniden düzenlenerek adaletsizliğin giderilmesi talebinin karşılanması gerekirdi. Ayrıca çalışırken alınan tüm ücretlerin emekliliğe yansıtılması gerekmektedir. Ek ödemelerin emekliliğe yansıtılması talebi hem SGK'nın daha fazla prim tahsil etmesini sağlayacak hem de emekli yaşı gelenlerin emekli olması ile işsizlere yeni istihdam alanları açılmış olacaktır. Çalışırken ek ödeme ile birlikte alınan ücretin emekli olunduğunda yaklaşık yarıya kadar düşmesi (bazı meslek gruplarında 1/4'e kadar düşmektedir) açık bir adaletsizliktir. KGHK'nun bu öneriyi kabul etmesi gerekirdi.

3. Konfederasyonların gelir vergisi diliminin en az 5 puan indirilmesi ya da ücretlilerin gelir vergisi artışından etkilenmemesi talebi oldukça makul ve yerinde bir taleptir. Maaşlara yapılan %4'lük ücret artışı Mayıs ayından itibaren gelir vergisi diliminin yükseltilmesi ile birlikte devlet tarafından geri alınmakta, yılsonuna gelindiğinde maaşa sanki hiç zam yapılmamış duruma düşülmektedir. Yaşanan bu mağduriyetin giderilmesi için kamu emekçilerinin maaşlarının gelir vergisi dilimi artışından hiçbir şekilde etkilenmemesini sağlayacak bir düzenleme yapılması gerekmektedir. KGHK'nun bu öneriyi kabul etmesi gerekirdi.

4. KESK temsilcisi tarafından açıkça dile getirilen diğer bir konu ise kadın kamu emekçilerine pozitif ayrımcılık yapılmasıdır. Bunun için de görevde yükselme eğitimlerinde ve unvan değişikliği sınavlarında kadın kamu emekçilerine daha fazla kontenjan ayrılmalı ve onlara öncelik tanınmalıdır. Kamu emekçilerinin çocukları için ücretsiz ortak bebek bakım üniteleri ve kreşler açılmalıdır. Ayrıca yönetici konumundaki kadın kamu emekçisi sayısının giderek düşmesine karşı da tedbir alınmalıdır. Kamu Görevlileri Hakem Kurulu'nun bu konuda herhangi bir karar almamış olması siyasal iktidarın erkek egemen bakış açısını yansıtmaktadır

5. KESK temsilcisi tarafından dile getirilen diğer bir husus ise sendikal hakların kullanılmasında kamu işveren vekillerinin yani idarecilerin tarafsız davranmasını sağlayacak kesin kuralların konulması olmuştur. Toplu sözleşme görüşmelerini yürüten sendikaların sendikal faaliyetlerini yürütmesinde ayrımcılığa maruz kalmaları kabul edilemez. Bu hususta Kamu Görevlileri Hakem Kurulunun uygulanması gereken kesin bir ilke kararı alması gerekirdi.

6. Konfederasyonların diğer taleplerinin tek tek görüşülüp değerlendirilip, değerlendirme sonucuna göre oylanması gerekirdi. Zaman darlığı gerekçe gösterilerek diğer konuların görüşülememiş olması kurulun kendini sınırlandırması sonucunu doğurmuştur. Bu yöntem yanlıştır. Bir daha başvurulmaması gerekir.

**V. Kamu Görevlileri Hakem Kurulunda kabul edilmeyen KESK'e bağılı
Kültür Sanat Sen'in talepleri ve diğer hizmet kolları talepleriyle
ilgili karşı oy gerekçem:**

1. Anlaşmazlık tutanağında yer verilmeyen ve Kamu İşveren Heyetinin Kültür Sanat Sen'in teklifine olumlu cevap vermediğı hizmet koluna ilişkin en önemli taleplerinden birisi de, 657 sayılı kanunun ek geçici 16. Maddesi kapsamındaki orkestra, koro ve topluluk sanatçıları, sanatkârları ve sanatçı öğretmenleri ile Devlet sanatçılarının yani idari sözleşmeli sanatçıların ücretlerinin genel ücret artışından ayrı olarak %20 oranında arttırılmasını talep etmekteydi. 657 sayılı kanunun ek geçici 12 ile 16 maddeleri arasında düzenlenen sanatçıların taban ve tavan ücret skalasına hiçbir zaman uyulmamıştır. 1987 yılından beri devam eden bu sorunun çözülmesinde toplu sözleşme bir şans olarak karşımıza çıkmıştır. Ancak Kamu İşveren Heyeti bu haklı talebi kabul etmemiştir. KGHK'nun bu talebi kabul etmesi gerekirdi.
2. Anlaşmazlık tutanağında yer verilmeyen ve Kamu İşveren Heyetinin sendikanın teklifine olumlu cevap vermediğı hizmet koluna ilişkin olarak; Arkeolog, Müze Araştırmacısı, Kütüphaneci, Kitap Pataloğu ve Folklor Araştırmacılarının ek göstergelerinin 3600'e yükseltilmesini talep etmekteydi. Geçen dönem TBMM Genel Kurul gündeminde bekleyen ve görüşülmeyen kadük olan Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun tasarısının (esas sıra sayısı 1/810) içerisinde bu gurup için ek göstergenin 3600 puan olması kabul edilmişti. Maliye Bakanlığının olumlu görüşünü alarak genel kurula gelen bir kanun tasarındaki düzenlemeye toplu sözleşme masasında karşı çıkılması anlaşılabilir bir tutumdur. İlgili bakanlığın kabul ettiği bir talebin Kamu Görevlileri Hakem Kurulu tarafından da kabul edilmesi gerekirdi.
3. Anlaşmazlık tutanağında yer verilmeyen ve Kamu İşveren Heyetinin sendikanın teklifini olumlu kabul edip, bu hususu Maliye Bakanlığının harcırah kanunuyla ilgili bir değişiklik çalışmasında düzelteceğini belirttiğı hizmet koluna ilişkin olarak; Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğüne bağılı orkestra koro ve topluluk müdürlüklerine bağılı olarak çalışan tüm personelin harcırah kanununun 33. Maddesinin C fıkrası hükmünden yararlanması gerekmektedir. 6245 sayılı kanunun 33/C fıkrasında hizmet kolunda bulunan bazı kurumların ismi geçmediğinden ötürü burada görev yapan personele harcırah verilememektedir. Bu durum açıkça hakkaniyete ve eşitliğe aykırıdır. Tamamen Toplu Sözleşme kapsamında çözülebilecek bir konunun kabul edilmemesi anlaşılır değildir. Kamu Görevlileri Hakem Kurulunun bu talebi kabul etmesi gerektiğı kanaatindeyim.
4. Anlaşmazlık tutanağında yer verilmeyen ve Kamu İşveren Heyetinin danışma kurulunda görüşülerek çözümlenmesini belirttiğı ve bir başka tutanakta yer alan hizmet koluna ilişkin olarak 2182 sayılı kanun veya 458 sayılı KHK hükümlerinden yararlanamayan personele, 657 sayılı kanunun 37 ve 64 üncü maddelerinden yargı kararıyla yararlananlar dışında kalan tüm idari sözleşmeli sanatkârlar ile ek geçici 12. Maddenin (D) fıkrası kapsamında değerlendirilen idari sözleşmeli personele keseneğe esas intibaklarında derece ve kademe verilmesi gerekmektedir. Bu konuda dava açan ilgili herkes açtığı davayı kazanmaktadır. Sendika, Danıştay kararlarıyla kazanılmış hak olan bu hususun benzer durumda olanlara uygulanmasını talep etmiştir. Böylece yeni davaların açılmasına gerek kalmayacaktır. Kamu İşveren Heyetinin doğrudan doğruya mali ve sosyal hakları ilgilendiren bu hususta talebi kabul etmemesi hakkaniyete ve adalette aykırıdır. Bu nedenle Kamu Görevlileri Hakem Kurulunun bu talebi kabul etmesi gerektiğı kanaatindeyim.

5. Anlaşmazlık tutanağında yer verilmeyen ve Kamu İşveren Heyetinin danışma kurulunda görüşülerek çözümlenmesini belirttiği ve bir başka tutanakta yer alan hizmet koluna ilişkin olarak; 657 sayılı Kanunun ek geçici 16 ncı maddesinde yer alan ek gösterge düzenlemesinin sanat ve sahne uygulatıcıları pozisyonunda değerlendirilen idari sözleşmeli personele de uygulanmasını talep etmekteydi. 657 sayılı Kanunun ek geçici 16 maddesinde, "Bu şekilde sözleşme ile çalıştırılanlar, kesenekleri kendilerince ve kesenek karşılıkları da kurumlarınca karşılanmak üzere, T.C. Emekli Sandığı ile ilgilendirilirler. Sanatçı, sanatkâr, sanatçı öğretmenler ile devlet sanatçılarının emeklilik kesenekleri bu Kanuna ekli (I) sayılı Ek gösterge cetvelinde kadroları teknik hizmetler sınıfında yer alan mühendisler için öngörülen ek göstergeler esas alınır. Ancak yönetici kadrolar karşılık gösterilerek sözleşme ile çalıştırılanların emeklilik kesenekleri bu kadrolar için saptanmış bulunan ek göstergelerden düşük olamaz." hükmü bulunmaktadır. Bu hususla ilgili olarak dava açanlar açtıkları davayı kazanmaktadırlar. Yargı kararıyla kazanılmış bir hakkın aynı durumda olan ve dava açmamış kişilere uygulanması adalet ve hakkaniyet gereğidir. Bu talep doğrudan doğruya mali hakları ilgilendirmektedir. Bu nedenle bu talebin Kamu Görevlileri Hakem Kurulu tarafından kabul edilmesi gerektiği kanaatindeyim.

6. Anlaşmazlık tutanağında yer verilmeyen ve Kamu İşveren Heyetinin danışma kurulunda görüşülerek çözümlenmesini belirttiği ve bir başka tutanakta yer alan hizmet koluna ilişkin olarak mesleki yaşı sınırlı olan İdari Sözleşmeli Bale ve Dans sanatçılarında fiili hizmet süresi zammının yılda 120 gün olarak verilmesini talep etmekteydi. Mesleki olarak orta yaşa kadar (35-40) çalışabilen bale ve dans sanatçılarının yıpranması karşısında fiili hizmet süresi zammından yararlandırılmaları gerekmektedir. Kamu İşveren Heyeti bu talebi makul karşılamış ancak danışma kurulunda görüşülerek sonuçlandırılabilceğini belirtmiştir. Talep konusu doğrudan doğruya mali ve sosyal hakkı ilgilendirdiğinden ötürü bu talebin Kamu Görevlileri Hakem Kurulu tarafından kabul edilmesi gerektiği kanaatindeyim.

7. Misafir sanatçı olarak tabir edilen süreli sözleşmeli sanatçıların sendika üyeliğinin son yasa değişikliğinden sonra kabul edilmesi gerekirdi. Bu talebin kabul edilmesi gerektiği kanaatindeyim. Kurulun bu talebi değerlendirmemesi sendikal hakların kullanılmasında gösterdiği duyarsızlığı ortaya koymuştur.

8. Kurul kararının 20. Maddesinde düzenlenen hususun Kültür Sanat hizmet kolunu kapsamaması açıkça bir ayrımcılıktır. Sendika temsilcisinin disiplin kurulunda yer alması ile ilgili Kültür Sanat hizmet kolunda bulunan ve özel yasalarında değişiklik olmadığı gerekçesiyle sendika temsilcisinin çağrılmadığı kurumların da kurul kararına dâhil edilerek Yükseköğretim kurumları ile birlikte düzenleme yapılması gerekirken, eksik düzenleme yapılması kurul çalışmalarının yeterli ciddiyetten uzak olduğunu da göstermiştir. Bu ayrımcılığın düzeltilmesi için Devlet Personel Başkanlığının en kısa zamanda gerekli görüşleri vermesi gerektiği kanaatindeyim. Bu gerekçe ile 20. Maddeye açıklık getirilmesi gerektiğini belirtmek isterim.

9. Hizmet kollarının kabul edilmeyen diğer taleplerinin görüşülüp kabul edilmesi gerektiğini belirtmek isterim. **29.05.2012**

Ali KILIÇ
KESK Temsilcisi
ÜYE